Uniwersytet Jagielloński w Krakowie
Wydział Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej

Łukasz Kostrzewa
Nr albumu: 1080514

Wizualizacja, edycja i przetwarzanie grafów on-line

Praca magisterska
na kierunku Informatyka

Praca wykonana pod kierunkiem
dr hab. Barbary Strug
Zakład Projektowania i Grafiki Komputerowej

Kraków 2017

Oświadczenie autora pracy

Świadom odpowiedzialności prawnej oświadczam, że niniejsza praca dyplomowa została napisana przeze mnie samodzielnie i nie zawiera treści uzyskanych w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami.

Oświadczam również, że przedstawiona praca nie była wcześniej przedmiotem procedur związanych z uzyskaniem tytułu zawodowego w wyższej uczelni.

Kraków, dnia Podpis autora pracy

Oświadczenie kierującego pracą

Potwierdzam, że niniejsza praca została przygotowana pod moim kierunkiem i kwalifikuje się do przedstawienia jej w postępowaniu o nadanie tytułu zawodowego.

Kraków, dnia Podpis kierującego pracą

Spis treści

Wstęp

„This question is so banal, but seemed to me worthy of attention *in that geometry, nor algebra, nor even the art of counting was sufficient to solve it*[1] *”*. Tak w 1736 roku pisał Leonhard Euler w liście do Giovanniego Marinoniego, włoskiego matematyka i inżyniera, o jednym z pierwszych problemów w teorii grafów – problemie mostów królewskich. Banalny, ale warty uwagi.

W dzisiejszych czasach teoria grafów rozwiązuje wiele nietrywialnych problemów, a część z nich nadal pozostaje otwarta. Grafy znalazły praktyczne zastosowanie w wielu różnorodnych dziedzinach nauki, takich jak informatyka, ekonomia, socjologia, jak również chemia, lingwistyka, geografia czy nawet architektura. Bez wątpienia teoria grafów jest dziedziną matematyki i informatyki, która zasługuje na uwagę, co postaram się w niniejszej pracy przedstawić.

Głównym celem mojej pracy jest stworzenie aplikacji służącej do wizualizacji i edycji grafów w przeglądarce. W przeciągu kilku ostatnich lat mogliśmy zaobserwować gwałtowny wzrost znaczenia aplikacji internetowych. Co dziwne, na dzień dzisiejszy w sieci praktycznie nie ma rozwiązania, które pozwalałoby wczytać graf, wyświetlić, w łatwy sposób przetworzyć, a następnie wyeksportować do znanego formatu. Praca ta jest odpowiedzią na ów deficyt.

W pracy dokonam również przeglądu i analizy bibliotek JavaScript oraz technologii służących do wizualizacji grafów w przeglądarce.

[1] Cytat zaczerpnięty z [6], wyróżnienie własne.

Rozdział 1

Podstawy teoretyczne

W tym rozdziale omówię czym są grafy – na początku przedstawię intuicyjne wyjaśnienie, po czym podam formalną definicję. Pojawią się także definicje pojęć związanych z grafami, które będą występować w kolejnych rozdziałach pracy. Następnie przytoczę przykłady znanych grafów, takich jak graf pełny czy graf cykliczny. W ostatniej sekcji przedstawię zastosowania grafów.

1.1 Czym są grafy?

Poniższy rysunek 1.1 przedstawia fragment mapy drogowej.

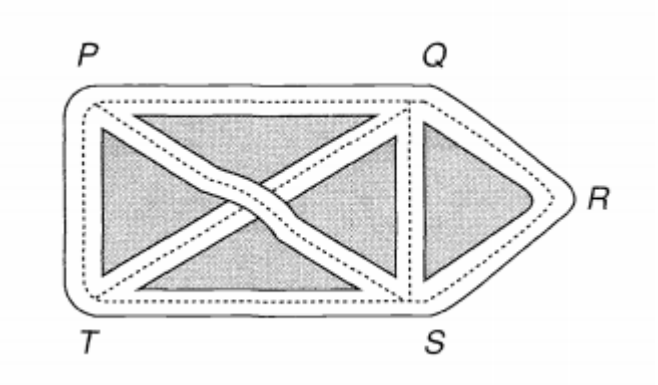

Rysunek 1.1: Fragment mapy drogowej [8, s. 11]

Możemy ją w uproszczeniu przedstawić za pomocą punktów i odcinków, tak jak na rysunku 1.2.

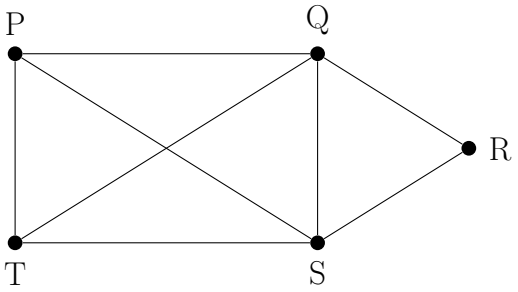

Rysunek 1.2: Uproszczone przedstawienie fragmentu mapy drogowej

Punkty P, Q, R, S, T nazywamy **wierzchołkami**, odcinki nazywamy **krawędziami**, a cały wykres – **grafem**. Punkt przecięcia odcinków PS z QT nie jest wierzchołkiem (nie odpowiada on skrzyżowaniu ulic).

Ten sam graf może modelować również inną sytuację. Przykładowo wierzchołkami mogą być osoby, a krawędź może oznaczać relację znajomości. Tak więc osoba P zna osobę T, ale nie zna osoby R (choć mają wspólnych znajomych Q i S).

Tę samą sytuację obrazuje także graf przedstawiony na rysunku 1.3, w którym pozbyliśmy się przecięcia odcinków PS i QT. Jednak nadal graf ten dostarcza informacji o tym, czy dane osoby znają się lub czy pomiędzy dwoma skrzyżowaniami istnieje bezpośrednia droga. Informacje, które tracimy dotyczą własności „metrycznych" (takich jak długość[1] czy kształt drogi).

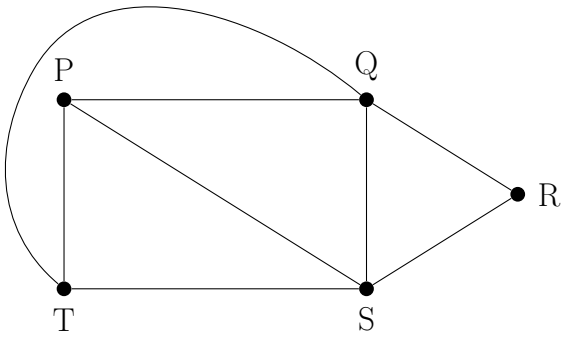

Rysunek 1.3: Fragment mapy drogowej lub relacja znajomości narysowana bez „przecięć"

Tak więc graf przedstawia pewien zbiór punktów i dostarcza informacji, które z nich są ze sobą połączone. Oznacza to, że dwa grafy, które modelują

[1]Choć tę informację możemy zachować, przypisując do każdej krawędzi **wagę**.

tę samą sytuację, tak jak na rysunkach 1.2 oraz 1.3, są uznawane za identyczne [8, s. 12] (niezależnie od sposobu w jaki narysujemy krawędzie oraz jak rozmieścimy wierzchołki).

W tym miejscu warto również wspomnieć, że podobnie jak pomiędzy dwoma skrzyżowaniami lub miastami może istnieć wiele dróg, tak i w grafach dwa wierzchołki może łączyć więcej niż jedna krawędź (tzw. **krawędzie wielokrotne**). Inną analogią są drogi jednokierunkowe – ich grafowym odpowiednikiem są **krawędzie skierowane**.

Po tej wstępnej sekcji, która miała na celu zarysować czym są grafy, nastąpi sekcja zawierająca formalne definicje oraz pojawi się więcej pojęć związanych z teorią grafów.

1.2 Definicje

Graf ogólny, graf prosty

Graf (**graf ogólny**, **multigraf**) G jest parą $(V(G), E(G))$, gdzie $V(G)$ jest skończonym, niepustym zbiorem elementów zwanych **wierzchołkami**, a $E(G)$ jest skończoną rodziną nieuporządkowanych par elementów zbioru $V(G)$ zwanych **krawędziami** [8, s. 20] (tj. $E(G) \subseteq \{\{u, v\} : u, v \in V(G)\}$). Zbiór $V(G)$ nazywamy zbiorem wierzchołków, a rodzinę $E(G)$ – **rodziną krawędzi** grafu G; gdy nie ma możliwości pomyłki często są skracane do odpowiednio V oraz E. (Niektóre definicje nie wymagają, aby zbiory V oraz E były skończone [10, s. 143], ale ponieważ w naszych zastosowaniach będziemy mieli do czynienia ze zbiorami skończonymi, przyjmiemy, że zbiory te są skończone). Wierzchołki $u, v \in V$ są **połączone** krawędzią $\{u, v\}$ (lub krócej uv), gdy $\{u, v\} \in E$.

Zauważmy, że taka definicja dopuszcza sytuację, w której dwa wierzchołki są połączone więcej niż jedną krawędzią (tzw. **krawędź wielokrotna**) oraz gdy wierzchołek jest połączony z samym sobą (tzw. **pętla**). Graf, który nie posiada krawędzi wielokrotnych oraz pętli nazywamy **grafem prostym** [8, s. 19].

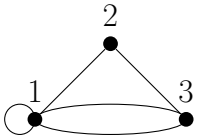

Rysunek 1.4: Przykład grafu ogólnego

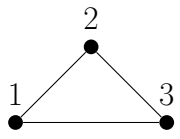

Rysunek 1.5: Przykład grafu prostego

Sąsiedztwo

Wierzchołki $u, v \in V$ są **sąsiednie** jeśli istnieje krawędź uv (wówczas wierzchołki u i v są **incydentne** z tą krawędzią). Dwie krawędzie są **sąsiednie**, jeśli są incydentne z tym samym wierzchołkiem.

Stopień wierzchołka $v \in V$ (oznaczany jako $deg(v)$) jest liczbą krawędzi incydentnych z v. **Wierzchołek izolowany** to wierzchołek stopnia 0, a **wierzchołek końcowy** – stopnia 1.

Istnieją dwie standardowe reprezentacje grafów w pamięci komputera: jako **listy sąsiedztwa** lub jako **macierze sąsiedztwa** [4, s. 29, 12, s. 600]. Pierwsza z nich polega na zapamiętaniu dla każdego wierzchołka listy wierzchołków z nim sąsiadujących. Druga zakłada, że wierzchołki są ponumerowane liczbami ze zbioru $\{1, 2, \ldots, n\}$ (gdzie n oznacza moc zbioru V) i opiera się na stworzeniu macierzy wymiaru $n \times n$, której wyraz o indeksach i, j jest równy liczbie krawędzi łączących wierzchołek o numerze i z wierzchołkiem o numerze j.

Innym sposobem reprezentacji grafu za pomocą macierzy jest **macierz incydencji**. Jeśli krawędzie oznakujemy liczbami ze zbioru $\{1, 2, \ldots, m\}$ (gdzie m moc zbioru E), to jest to macierz o rozmiarze $n \times m$, której wyraz o indeksach i, j jest równy 1, jeśli wierzchołek z numerem i jest incydentny z krawędzią j, i jest równy 0 w przeciwnym przypadku [10, s. 27].

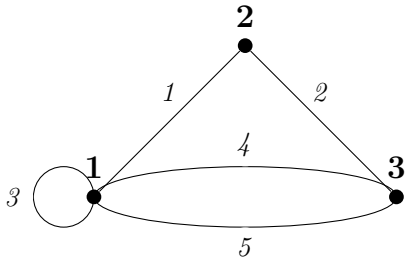

Rysunek 1.6

Macierz sąsiedztwa A i macierz incydencji M dla grafu z rysunku 1.6:

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 1 & 0 & 1 \\ 2 & 1 & 0 \end{pmatrix}, \qquad M = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

Podgraf

Podgraf $G' = (V', E')$ grafu $G = (V, E)$ to graf, którego wszystkie wierzchołki należą do V, a krawędzie należą do E (tj. $V' \subseteq V$ oraz $E' \subseteq E$).Jeśli

$V' = V$, to podgraf G' nazywany jest **podgrafem rozpinającym** [4, s. 229].

Podgraf jest **indukowany** przez V', jeśli zawiera wszystkie krawędzie z grafu G o końcach w wierzchołkach z V' (tj. $E' = \{(u, v) \in E : u, v \in V'\}$) [12, s. 1195].

Trasa, ścieżka, droga, cykl

Trasa w grafie G to skończony ciąg krawędzi $v_0v_1, v_1v_2 \dots v_{m-1}v_m$ (zapisywany również w postaci $v_0 \to v_1 \to \dots \to v_m$), w którym każde dwie kolejne krawędzie są albo sąsiednie, albo identyczne [8, s. 41]. Trasa wyznacza ciąg wierzchołków $v_0, v_1, \dots, v_m$ – pierwszy z nich nazywamy **wierzchołkiem początkowym**, a ostatni **wierzchołkiem końcowym**. Liczba krawędzi na trasie to **długość trasy**.

Ścieżka to trasa, w której wszystkie krawędzie są różne. Jeśli również wszystkie wierzchołki $v_0, v_1, \dots, v_m$ są różne (dopuszczając jedynie możliwość, aby wierzchołek początkowy był równy wierzchołkowi końcowemu), to ścieżka nazywana jest **drogą**. Droga (lub ścieżka) jest **zamknięta**, jeśli $v_0 = v_m$; ścieżka zamknięta, która posiada co najmniej jedną krawędź to **cykl**; droga zamknięta, która posiada co najmniej jedną krawędź to **cykl prosty**.

Jeśli istnieje ścieżka z u do v, to mówimy, że v jest **osiągalny** z u.

Cykl Eulera

Cykl Eulera to taki cykl w grafie, który przechodzi przez każdą jego krawędź dokładnie jeden raz. Graf spójny, który posiada cykl Eulera nazywany jest **grafem eulerowskim**.

Twierdzenie 1 (Euler, 1736). *Graf spójny G jest grafem eulerowskim wtedy i tylko wtedy, gdy stopień każdego wierzchołka grafu G jest liczbą parzystą.*

Twierdzenie 2. *Skierowany graf spójny G jest eulerowski wtedy i tylko wtedy, gdy każdy wierzchołek grafu G ma tyle samo krawędzi wchodzących i wychodzących.*

Cykl Hamiltona

Cykl Hamiltona to taki cykl w grafie, który przechodzi przez każdy jego wierzchołek dokładnie jeden raz. Graf spójny posiadający cykl Hamiltona nazywany jest **grafem hamiltonowskim**.

W przeciwieństwie do problemu stwierdzenia czy graf jest eulerowski, nie jest znany warunek konieczny i wystarczający na to, aby graf był hamiltonowksi. Problem stwierdzania czy graf jest hamiltonowski należy do jednych z najważniejszych nierozwiązanych problemów teorii grafów [8, s. 54].

Istnieją twierdzenia (np. Twierdzenie 3, 4), które na podstawie cech grafu pozwalają stwierdzić, czy graf jest hamiltonowski. Mają one postać: „jeśli graf ma wystarczająco dużo krawędzi, to ma cykl Hamiltona" [8, s. 54]. Są to jednak implikacje jednostronne – istnieją grafy hamiltonowskie, które nie spełniają poprzedników tych implikacji.

TWIERDZENIE 3 (Dirac, 1952). *Jeśli w grafie prostym G, który ma n wierzchołków (gdzie $n \geqslant 3$)*

$$deg(v) \geqslant \frac{n}{2}$$

dla każdego wierzchołka v, to graf G jest hamiltonowski.

TWIERDZENIE 4 (Orego, 1960). *Jeśli graf prosty G ma n wierzchołków (gdzie $n \geqslant 3$), oraz*

$$deg(v) + deg(w) \geqslant n$$

dla każdej pary wierzchołków niesąsiednich v i w, to graf G jest hamiltonowski.

Graf skierowany

Graf skierowany, **digraf** (ang. *directed graph*) G to para $(V(G),\ E(G))$, gdzie $V(G)$ niepusty, skończony zbiór elementów zwanych **wierzchołkami**, a $E(G)$ skończony zbiór par *uporządkowanych* elementów ze zbioru $V(G)$ zwanych **krawędziami** (lub **łukami** [8, s. 135]). Digraf G jest **digrafem prostym**, jeśli wszystkie krawędzie są różne oraz jeśli nie posiada pętli.

Jeśli $e = (v, w) \in E(G)$, to v nazywamy **początkiem krawędzi** e, a w – **końcem krawędzi** e.

Definicje z poprzedniej podsekcji w naturalny sposób uogólniają się na przypadek digrafów [8, s. 136].

Spójność

Załóżmy, że mamy dwa grafy $G_1 = (V_1, E_1)$ oraz $G_2 = (V_2, E_2)$, gdzie $V_1 \cap V_2 = \emptyset$. Wówczas **sumą** tych grafów $G_1 \cup G_2$ jest graf $G = (V_1 \cup V_2, E_1 \cup E_2)$. Graf nazywamy **spójnym**, jeśli nie można przedstawić go w postaci sumy dwóch grafów, w przeciwnym razie graf jest **niespójny** [8, s. 22]. Każdy graf niespójny G możemy przedstawić jako sumę grafów spójnych, nazywanych

spójnymi składowymi grafu G (rysunek 1.7 przedstawia graf posiadający dwie spójne składowe).

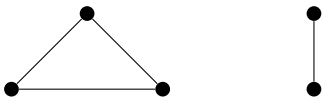

Rysunek 1.7: Przykład grafu mającego dwie spójne składowe

Niektórzy autorzy [10, s. 342] podają alternatywną, równoważną [8, s. 42] definicję grafu spójnego – jest to graf, w którym każda para różnych wierzchołków jest połączona drogą.

Graf skierowany G jest **silnie spójny**, jeśli dla dowolnych dwóch wierzchołków v i w istnieje droga z v do w. Każdy digraf silnie spójny jest spójny, ale nie wszystkie digrafy spójne są silnie spójne.

Dwuspójną składową grafu G nazywamy maksymalny podzbiór krawędzi, taki że każde dwie krawędzie z tego zbioru leżą na wspólnym cyklu prostym [12, s. 634]. W dwuspójnej składowej pomiędzy każdą parą wierzchołków istnieją dwie rozłączne krawędziowo drogi. Wierzchołki należące do co najmniej dwóch różnych dwuspójnych składowych nazywamy **wierzchołkami rozdzielającymi** (lub **punktami artykulacji** [12, s. 633]). Usunięcie wierzchołka rozdzielającego „rozspójnia" graf. Krawędzie, które nie należą do żadnego cyklu prostego nazywamy **mostami**. Ich usunięcie również „rozspójnia" graf.

Graf, który posiada tylko jedną dwuspójną składową nazywamy **grafem dwuspójnym** [4, s. 232].

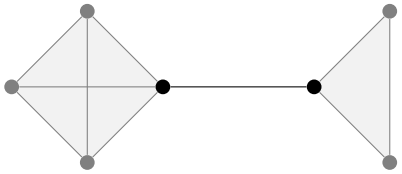

Rysunek 1.8: Przykład grafu zawierającego trzy dwuspójne składowe – punkty artykulacji i mosty zostały zaznaczone na czarno.

Drzewo, las, drzewo rozpinające

Drzewo to graf spójny nie posiadający cykli. **Las** to graf, którego spójnymi składowymi są drzewa.

Drzewem rozpinającym graf G nazywamy podgraf rozpinający G, który nie zawiera cykli [1, s. 10].

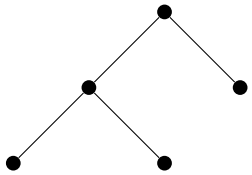

Rysunek 1.9: Przykład grafu będącego drzewem

Planarność

Graf planarny to graf, który można narysować na płaszczyźnie tak, aby żadne dwie krzywe obrazujące krawędzie nie przecinały się ze sobą. Odwzorowanie grafu na płaszczyźnie o tej własności nazywane jest **rysunkiem płaskim** (lub **grafem płaskim**) [8, s. 82].

Na rysunku 1.10 jest narysowany na dwa sposoby graf pełny K_4 (opisany w następnej sekcji 1.3) – drugi sposób jest przykładem rysunku płaskiego.

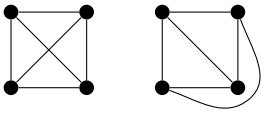

Rysunek 1.10: K_4 – przykład grafu planarnego

Kolorowanie

Kolorowanie wierzchołków

Jeśli graf G nie ma pętli oraz jeśli każdemu wierzchołkowi możemy przypisać jeden z k kolorów w taki sposób, aby sąsiednie wierzchołki miały różne kolory, to graf G jest grafem **k-kolorowalnym**. Jeśli graf G jest k-kolorowalny, ale nie jest $(k-1)$-kolorowalny, to mówimy, że jest **k-chromatyczny** lub że jego **liczba chromatyczna** wynosi k.

Kolorowanie krawędzi

Jeśli krawędzie grafu G możemy pokolorować k kolorami w taki sposób, aby żadne dwie sąsiednie krawędzie nie miały tego samego koloru, to graf G jest **k-kolorowalny krawędziowo**. Jeśli graf G jest k-kolorowalny krawędziowo, ale nie jest $(k-1)$-kolorowalny krawędziowo, to mówimy, że G ma **indeks chromatyczny** równy k.

Skojarzenia

Skojarzeniem w grafie $G = (V, E)$ nazywamy taki podzbiór krawędzi $M \subseteq E$, w którym żadne dwie krawędzie nie są ze sobą sąsiadujące. Wierzchołek $v \in V$ jest **skojarzony** w podzbiorze M, jeśli pewna krawędź z M jest incydentna z v. Skojarzenie jest **doskonałe** (lub **całkowite**), jeśli każdy wierzchołek jest skojarzony.

Poniższe twierdzenie podaje warunek konieczny i wystarczający, aby dany graf dwudzielny posiadał skojarzenie doskonałe.

Twierdzenie 5 (Hall, 1935). *W grafie dwudzielnym $G = (V_1 \cup V_2, E)$, w którym $|V_1| = |V_2|$ istnieje skojarzenie doskonałe wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdego podzbioru $K \subseteq V_1$ zachodzi*

$$|K| \leqslant |N(K)|, \quad \textit{gdzie } N(K) = \{w \in V_2 : \exists_{k \in K} \{k, w\} \in E\}$$

1.3 Przykłady grafów

Graf pusty

Graf pusty to graf, którego zbiór krawędzi jest zbiorem pustym. Każdy wierzchołek grafu pustego jest wierzchołkiem izolowanym. *„Grafy puste nie są zbyt interesujące”* [8, s. 30].

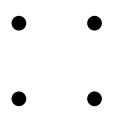

Rysunek 1.11: Przykład grafu pustego mającego cztery wierzchołki

Graf pełny

Graf pełny to graf prosty, którego każda para różnych wierzchołków jest połączona krawędzią. Graf pełny mający n wierzchołków (oraz $\frac{n(n-1)}{2}$ krawędzi) oznacza się symbolem K_n.

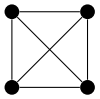

Rysunek 1.12: Przykład grafu K_4

Graf regularny

Graf regularny to graf, w którym każdy wierzchołek ma ten sam stopień. Jeśli każdy wierzchołek ma stopień r, to graf nazywa się **grafem regularnym stopnia** r (lub **grafem** r**-regularnym**) [8, s. 31]. Przykładem grafu regularnego stopnia 3 jest **graf Petersena** przedstawiony na rysunku 1.13. Każdy graf pusty jest grafem 0-regularnym, a graf pełny K_n jest grafem regularnym stopnia $n - 1$.

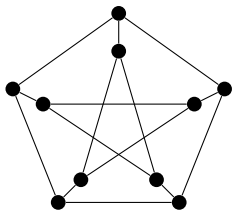

Rysunek 1.13: Graf Petersena

Graf cykliczny, graf liniowy, koło

Graf cykliczny to spójny graf regularny stopnia 2. Graf cykliczny mający n wierzchołków oznacza się symbolem C_n. **Graf liniowy** o n wierzchołkach (oznaczany symbolem P_n) to graf powstały przez usunięcie jednej krawędzi z C_n.

Graf powstający z grafu C_{n-1} poprzez dodanie dodatkowego wierzchołka i połączenie go ze wszystkimi pozostałymi nazywany jest **kołem** i oznaczany jest symbolem W_n.

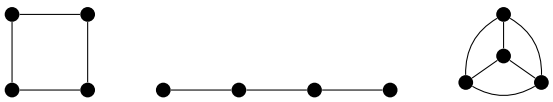

Rysunek 1.14: Przykład grafu C_4, P_4 i W_4

Grafy dwudzielne

Graf dwudzielny to graf, którego zbiór wierzchołków może być podzielony na dwa rozłączne zbiory U i V w taki sposób, że krawędzie nie łączą wierzchołków z tego samego zbioru.

Ponadto jeśli każdy wierzchołek ze zbioru U jest połączony dokładnie jedną krawędzią z każdym wierzchołkiem ze zbioru V, to taki graf jest nazywany **pełnym grafem dwudzielnym**. Jeśli moc zbioru U wynosi r, a moc

zbioru V wynosi s, to taki graf jest oznaczany symbolem $K_{r,s}$ (ma on $r + s$ wierzchołków oraz rs krawędzi).

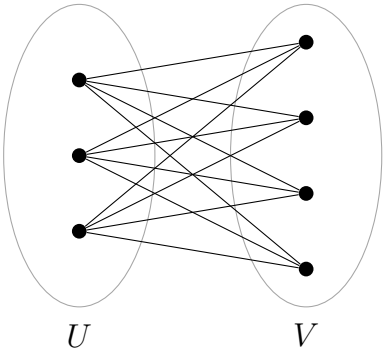

Rysunek 1.15: Przykład grafu $K_{3,4}$

1.4 Zastosowania grafów

W dzisiejszych czasach grafy mają szerokie zastosowanie w wielu różnorodnych dziedzinach, takich jak informatyka, ekonomia, socjologia, chemia, lingwistyka, logistyka czy telekomunikacja. W tej sekcji przedstawię jedynie kilka przykładowych problemów oraz jak za pomocą teorii grafów mogą one zostać rozwiązane (nie wdając się w szczegóły algorytmów, które są ogólnodostępne [12, 2, 4]).

Mosty Królewieckie, cykl Eulera

Jednym z pierwszych zastosowań teorii grafów było rozwiązanie zagadnienia mostów królewieckich. Problem został rozwiązany przez Leonarda Eulera w XVIII wieku [8, s. 48].

Przez Królewiec przepływała rzeka Pregoła, w której rozwidleniach znajdowały się dwie wyspy. Ponad rzeką wybudowano siedem mostów, tak jak jest to pokazane na rysunku 1.16. Pytanie brzmiało: czy można przejść przez każdy most dokładnie jeden raz i powrócić do punktu wyjścia.

Jest to równoważne z pytaniem, czy graf pokazany na rysunku 1.17 posiada cykl Eulera (skąd pochodzi nazwa ów cyklu).

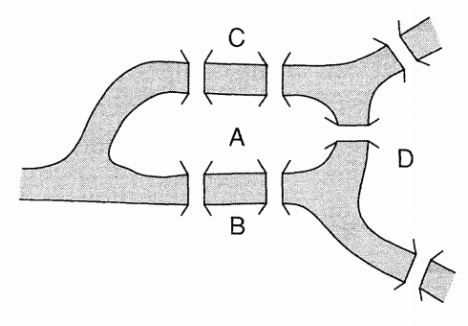

Rysunek 1.16: Schemat mostów w Królewcu z rzeką Pregołą [8]

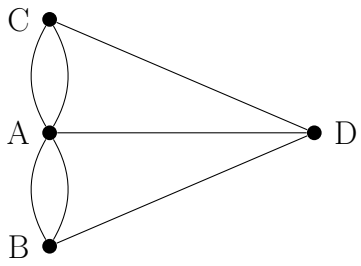

Rysunek 1.17: Graf mostów w Królewcu

Zliczanie cząsteczek chemicznych

Zliczanie cząsteczek chemicznych należy do jednych z najwcześniejszych przykładów użycia drzew. [8, s. 76]. Wielki brytyjski matematyk Arthur Cayley był pierwszym, który dostrzegł związek pomiędzy wzorami strukturalnymi w chemii organicznej i grafami. [9, s. 59]. Jako pierwszy wymyślił również określenie „drzewo" [9, s. 60].

Cayley miał zamiar znaleźć sposób na obliczanie ile jest różnych izomerów *alkanów*, których ogólny wzór sumaryczny ma postać C_nH_{2n+2}. Metodą budowania drzewa od jego centrum (centrów) udało mu się prawidłowo obliczyć ilość alkanów posiadających do jedenastu atomów węgla [5, s. 180].

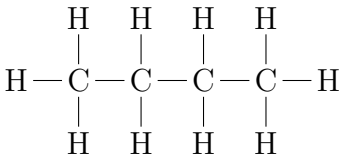

Rysunek 1.18: Wzór strukturalny n-butanu

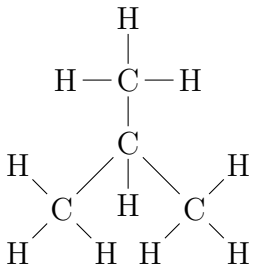

Rysunek 1.19: Wzór strukturalny 2-metylopropanu

Poniższa tabela przedstawia liczbę różnych alkanów C_nH_{2n+2} posiadających n atomów węgla, dla $n = 1, \ldots, 11$.

n	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
liczba alkanów	1	1	1	2	3	5	9	18	35	75	159

Rezultaty Cayleya wykorzystali i rozwinęli w swoich pracach inni, m.in. węgierski matematyk G. Pólya. W wyniku tych prac za pomocą metod teorii grafów zliczono wiele innych typów cząsteczek chemicznych.

Zagadnienie najkrótszej ścieżki

Każdej krawędzi e grafu G możemy przypisać pewną nieujemną liczbę $w(e)$ (zwaną **wagą** tej krawędzi). Wówczas taki graf jest nazywany **grafem z wagami**.

Grafy z wagami często występują w zastosowaniach teorii grafów [2]. Na przykład, w grafach modelujących relację znajomości waga może wskazywać na to, jak dobrze dane osoby znają się, a w grafach modelujących sieć połączeń komunikacyjnych – odległość pomiędzy dwoma punktami albo koszt wybudowania lub utrzymania takiego połączenia.

Zadanie polega na znalezieniu ścieżki pomiędzy dwoma wybranymi punktami (lub ich większej ilości), której suma wag krawędzi jest najmniejsza. Do rozwiązania tego problemu może posłużyć algorytm Dijkstry działający w czasie $O(E \log(V))$. Dla grafów planarnych istnieje szybszy algorytm, który działa w czasie liniowym [3].

Warto zwrócić w tym miejscu uwagę, że również trasowanie w sieci Internet i wybór odpowiedniej drogi dla pakietów zawdzięczamy teorii grafów (np. protokół OSPF korzysta z algorytmu Dijkstry).

Problem chińskiego listonosza

W swojej pracy listonosz pobiera listy z poczty, dostarcza je, po czym wraca do budynku poczty. Musi przejść każdą ulicę przynajmniej jeden raz. Zadanie polega na znalezieniu najkrótszej drogi dla listonosza. Zagadnienie to jest znane pod nazwą *problemu chińskiego listonosza*, ponieważ było po raz pierwszy rozpatrywane przez chińskiego matematyka Kuana (1962) [2, s. 62].

Dla grafów eulerowskich problem sprowadza się do znalezienia cyklu Eulera (ponieważ taki cykl przechodzi przez każdą krawędź dokładnie raz). Problem ten możemy łatwo rozwiązać w takim przypadku, np. stosując algorytm Fleury'ego.

Problem komiwojażera

Podróżujący sprzedawca chce odwiedzić daną listę miast i powrócić do punktu początkowego. Mając dane czasy podróży pomiędzy miastami, w jaki sposób sprzedawca powinien zaplanować podróż, żeby odwiedzić wszystkie dokładnie raz w jak najkrótszym czasie? Zagadnienie to jest znane pod nazwą *problemu komiwojażera* i jest równoważne ze znalezieniem takiego cyklu Hamiltona w danym grafie ważonym, w którym suma wag jest najmniejsza.

W przeciwieństwie do problemu chińskiego listonosza, nie jest znany efektywny[2] algorytm rozwiązujący problem komiwojażera. Dlatego często pożądane jest znalezienie odpowiednio dobrego (ale niekoniecznie najlepszego) rozwiązania [2, s. 65].

Problem najkrótszych połączeń

Pomiędzy miastami ma być wybudowana sieć połączeń kolejowych. Dane są koszty c_{ij} wybudowania połączenia pomiędzy miastami v_i i v_j. Zadanie polega na zaprojektowaniu sieci połączeń tak, aby zminimalizować koszt konstrukcji całej sieci.

Problem sprowadza się do obliczenia minimalnego drzewa rozpinającego na danym grafie, co możemy uzyskać stosując np. algorytm Kruskala.

Problem stworzenia niezawodnej sieci komunikacyjnej

Graf może reprezentować sieć komunikacyjną, którego wierzchołki to stacje komunikacyjne (lub którego krawędzie to połączenia komunikacyjne). Jaka jest minimalna liczba k stacji (lub połączeń), których awaria zaburzy komunikację w tej sieci (tj. rozspójni graf). Im większa ta liczba tym bardziej niezawodna jest sieć.

Dla $k = 1$ problem redukuje się do problemu najkrótszych połączeń. Dla $k > 1$ problem jest nierozwiązany i jest uważany za trudny (jednak dla grafów pełnych istnieje proste rozwiązanie) [2, s. 48].

Problem przydziału personelu

W pewnej firmie n pracowników $X_1, X_2, \ldots, X_n$ jest dostępnych do wykonania n zadań $Y_1, Y_2, \ldots, Y_n$. Każdy pracownik jest wykwalifikowany do wykonania jednego lub więcej z tych zadań. Czy można przypisać każdego pracownika do jednego zadania, do którego jest wykwalifikowany?

[2] tj. działający w czasie wielomianowym

Możemy utworzyć graf dwudzielny G z podziałem wierzchołków na rozłączne zbiory X i Y, gdzie $X = \{x_1, x_2, \ldots, x_n\}$ oraz $Y = \{y_1, y_2, \ldots, y_n\}$, w którym wierzchołek x_i jest połączony krawędzią z wierzchołkiem y_i, gdy pracownik X_i jest zdolny wykonać zadanie Y_j. Problem sprowadza się do sprawdzenia czy dany graf G posiada skojarzenie doskonałe (co możemy stwierdzić na mocy twierdzenia 5).

Problem rozkładu zadań

W szkole jest m nauczycieli $X_1, X_2, \ldots, X_m$ oraz n klas $Y_1, Y_2, \ldots, Y_n$. Każdy nauczyciel X_i powinien uczyć klasę Y_j przez p_{ij} godzin lekcyjnych. Zadanie polega na takim rozplanowaniu harmonogramu zajęć, aby zajęcia skończyły się jak najwcześniej.

Możemy utworzyć graf dwudzielny G z podziałem wierzchołków na rozłączne zbiory X i Y, gdzie $X = \{x_1, x_2, \ldots, x_m\}$ oraz $Y = \{y_1, y_2, \ldots, y_n\}$, w którym wierzchołek x_i jest połączony p_{ij} krawędziami z wierzchołkiem y_i. W danym momencie nauczyciel może uczyć co najwyżej jedną klasę oraz dana klasa może być uczona przez co najwyżej jednego nauczyciela.

Problem rozkładu zadań można rozwiązać stosując kolorowanie krawędzi – indeks chromatyczny odpowiada minimalnej sumarycznej liczbie godzin lekcyjnych, po których wszystkie klasy odbędą wymaganą ilość poszczególnych godzin lekcyjnych. W grafie dwudzielnym indeks chromatyczny jest równy maksymalnemu stopniowi wierzchołka [2, s. 93].

Problem magazynowania

Firma produkuje n chemikaliów $C_1, C_2 \ldots, C_n$. Pewne pary tych chemikaliów nie są kompatybilne i mogą powodować eksplozje w przypadku kontaktu. Jako środek zapobiegawczy firma chce zrobić podzielić magazyny na przedziały i trzymać niekompatybilne chemikalia w osobnych przedziałach. Jaka jest minimalna liczba przedziałów, które powinny być utworzone?

Możemy utworzyć graf G ze zbiorem wierzchołków $\{v_1, v_2, \ldots, v_n\}$, w którym dwa wierzchołki v_i oraz v_j są połączone krawędzią, gdy chemikalia C_i oraz C_j nie są kompatybilne. Wówczas łatwo zauważyć, że minimalna liczba przedziałów, którą należy utworzyć jest równa liczbie chromatycznej grafu G.

Telekomunikacja

W sieci komórkowej obszar podzielony jest na komórki w sposób, który zależy od ukształtowania terenu, zabudowań oraz innych czynników mających

wpływ na siłę i jakość odbieranego sygnału. Komórki te mają w przybliżeniu kształt sześciokątów, kwadratów lub okręgów, ale umownie przedstawiane są w postaci sześciokątów. W każdej komórce jest stacja bazowa, do której przypisany jest zakres używanych częstotliwości. Częstotliwości mogą być używane ponownie w innych komórkach pod warunkiem, że ta sama częstotliwość nie jest używana przez dwie sąsiadujące ze sobą komórki (ponieważ to mogłoby powodować zakłócenia sygnału – tzw. *przesłuch*).

W jaki sposób podzielić dostępne częstotliwości, aby spełniony był powyższy warunek? Problem ten możemy sprowadzić do zagadnienia kolorowania wierzchołków, co zostało przedstawione na rysunku 1.20 (inny kolor, oznacza inny zakres częstotliwości). Okazuje się, że cały zakres częstotliwości możemy podzielić na trzy rozłączne podzbiory, aby móc zgodnie z założeniem efektywnie pokryć cały obszar.

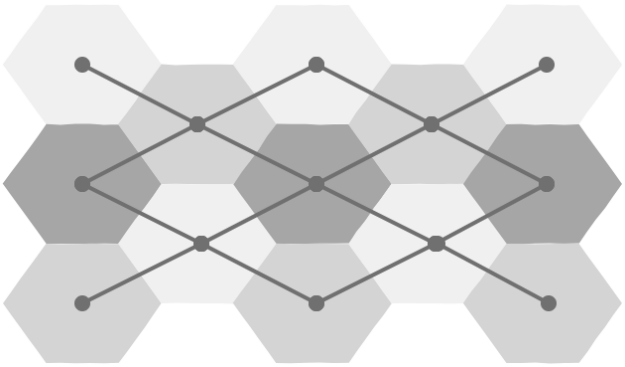

Rysunek 1.20: Schemat komórek w sieci GSM

Planarność

Istnieje wiele praktycznych sytuacji, w których ważne jest stwierdzenie czy dany graf jest planarny i jeśli tak, to jak wygląda jego rysunek płaski. Na przykład, dana jest płytka elektroniczna, na której mają być wydrukowane przewody. Czy istnieje taki sposób ich rozmieszczenia, by połączenia nie przecinały się?

Problem ten możemy rozwiązać stosując algorytm skonstruowany przez Demoucrona, Malgrange'a i Pertuiseta (1964) [2, s. 163].

Inne zastosowania

Ponadto grafy znalazły zastosowanie w wielu innych dziedzinach, takich jak:

- systemy rekomendacji,
- wykrywanie oszustw,
- wykrywanie spamu,
- ranking stron w wyszukiwarce,
- drzewa przeszukiwań binarnych,
- bazy danych (B-drzewa),
- sieci przepływowe,
- sieci znajomych.

Rozdział 2

Przegląd istniejących aplikacji

W tym rozdziale przedstawię istniejące aplikacje internetowe [21] i desktopowe służące do tworzenia i wizualizacji grafów. Tabela 2.1 zawiera porównanie funkcjonalności opisywanych darmowych aplikacji internetowych oraz aplikacji *Graphy* – tworzonej w ramach tej pracy.

Głównie skupię się na aplikacjach internetowych ze względu na związek z tematem mojej pracy.

2.1 Aplikacje internetowe

Graph Creator

Adres URL	http://illuminations.nctm.org/Activity.aspx?id=3550
Autor	National Council of Teachers of Mathematics
Licencja	Darmowa

Aplikacja pozwala tworzyć grafy skierowane i nieskierowane. Posiada możliwość kolorowania wierzchołków, wyrównania ich do siatki oraz ustawienia wag na krawędziach i etykiet w wierzchołkach. Ponadto użytkownik może wyświetlić stopnie wierzchołków oraz wyginać krawędzie. Dodatkową funkcjonalnością jest możliwość zaznaczenia kilku wierzchołków na raz.

Graph Creator nie daje możliwości eksportowania i importowania grafów. Nie można również przesuwać widoku ani oddalać oraz przybliżać grafu. Aplikacja posiada ograniczenie liczby wierzchołków – maksymalna dozwolona ilość to 52 wierzchołki.

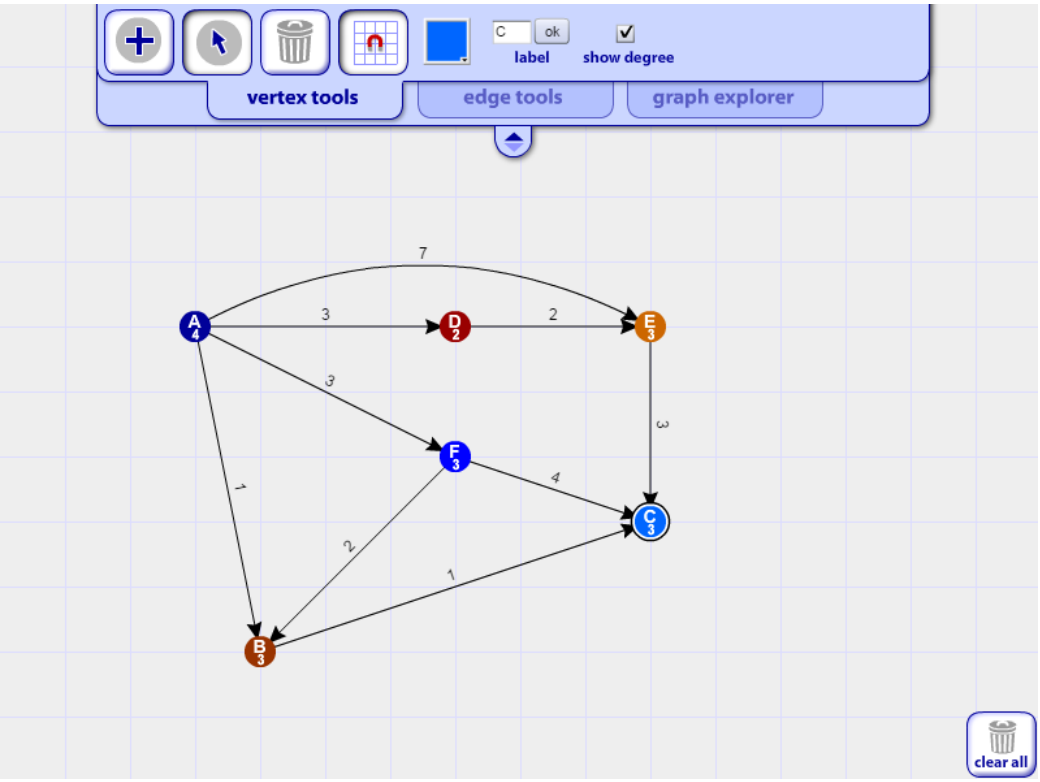

Rysunek 2.1: Zrzut ekranu z aplikacji Graph Creator

Graph Online

Adres URL	http://graphonline.ru/en/
Autor	Unick-soft
Licencja	Darmowa

Aplikacja również daje możliwość stworzenia grafów zarówno skierowanych jak i nieskierowanych. Podobnie jak poprzednia aplikacja pozwala na zmianę etykiet wierzchołków, nadanie wag krawędziom oraz na wyświetlenie stopnia wierzchołków. Ponadto użytkownik ma możliwość przesuwania widoku oraz jego przybliżania i oddalania. Dodatkowo *Graph Online* pozwala zapisać graf jako macierz sąsiedztwa lub incydencji oraz wczytać graf zapisany w takiej postaci. Użytkownik może również zapisać graf na serwerze – po zapisaniu wyświetlany jest ogólnodostępny adres URL do grafu. Ciekawą funkcjonalnością jest eksport grafu do obrazka (plik `PNG`).

Graph Online posiada możliwość wykonania podstawowych algorytmów na grafie, takich jak: znajdowanie najkrótszej ścieżki pomiędzy dwoma wierz-

chołkami, znajdowanie cyklu Eulera, znajdowanie spójnych składowych, znajdowanie minimalnego drzewa rozpinającego.

W przeciwieństwie do poprzedniej aplikacji nie mamy możliwości kolorowania wierzchołków, zaznaczania kilku wierzchołków na raz oraz wyginania krawędzi. Maksymalna dozwolona ilość wierzchołków to 299.

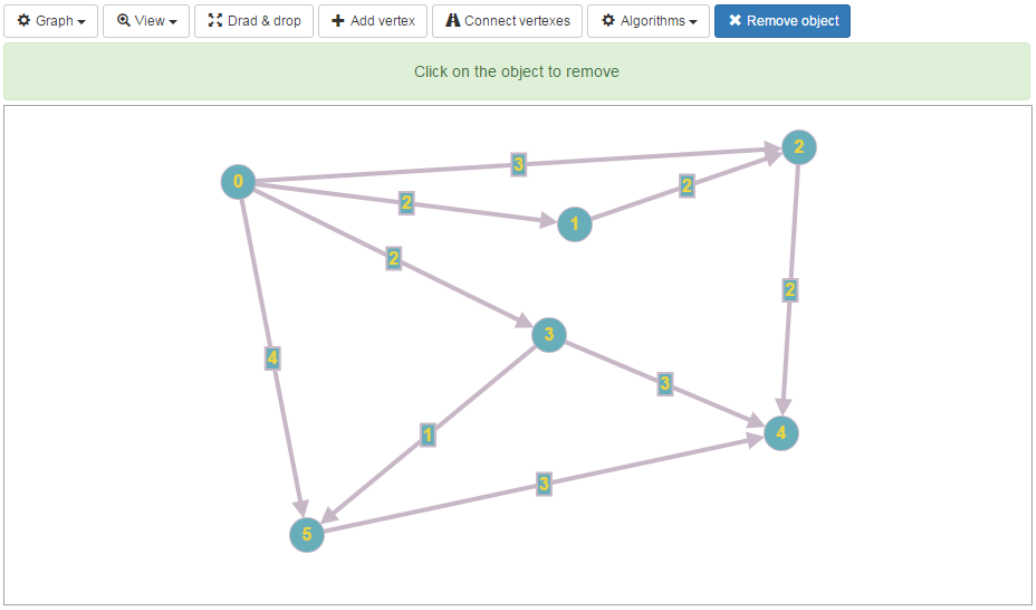

Rysunek 2.2: Zrzut ekranu z aplikacji Graph Online

GraphJS

Adres URL	https://dl.dropboxusercontent.com/u/4189520/GraphJS/graphjs.html
Autor	David Kofoed Wind
Licencja	Darmowa

Aplikacja pozwala na tworzenie grafów nieskierowanych. Podobnie jak w poprzednich aplikacjach możemy nadawać etykiety wierzchołkom i krawędziom. Niespotykaną funkcjonalnością jest możliwość stworzenia kilku grafów i przełączania się pomiędzy nimi oraz możliwość eksportu grafu do formatu LaTeX(pakiet TikZ). Ponadto użytkownik ma możliwość eksportu do własnego formatu `JSON` oraz importu grafu z tego formatu. Aplikacja posiada funkcjonalność zaznaczania wielu wierzchołków na raz.

W *GraphJS* nie ma możliwości przesuwania widoku oraz przybliżania i oddalania grafu. Nie ma również możliwości kolorowania wierzchołków oraz

wyginania krawędzi. Aplikacja zdaje się nie mieć limitu na liczbę wierzchołków – udało się wczytać graf C_{1000} jednakże dodanie kolejnego wierzchołka zajmuje około 10 sekund.

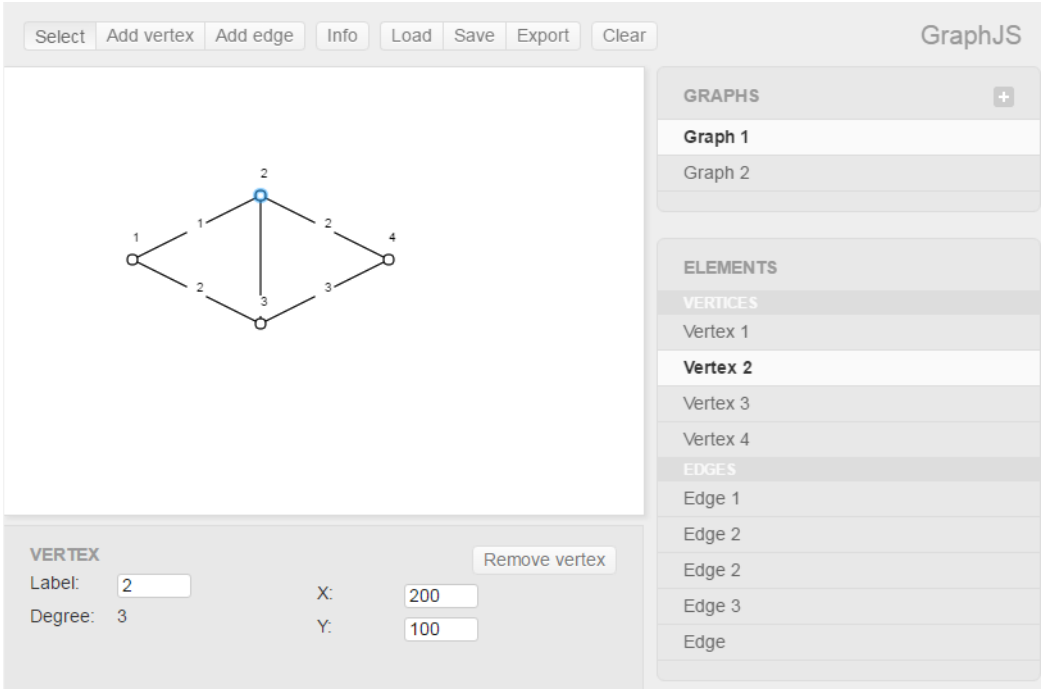

Rysunek 2.3: Zrzut ekranu z aplikacji GraphJS

Graphrel

Adres URL	https://yiboyang.github.io/graphrel/
Autor	Yibo Yang
Licencja	Darmowa

Aplikacja daje możliwość tworzenia grafów skierowanych. W przeciwieństwie do poprzednio opisywanych aplikacji posiada układ kierowany siłą (ang. *force-directed layout*), choć istnieje również opcja samodzielnego rozstawienia wierzchołków – poprzez przytrzymanie klawisza `Ctrl`. Użytkownik może zaimportować graf z formatu stworzonego przez aplikację (tablice list sąsiedztwa dla każdego wierzchołka). Bardzo przydatną i niespotykaną funkcjonalnością jest możliwość cofania oraz ponawiania ostatnich akcji.

W *Graphrel* nie możemy nadawać własnych etykiet na krawędziach ani w wierzchołkach, nie możemy przesuwać widoku ani zmieniać przybliżenia

grafu. Nie ma również możliwości wyginania krawędzi, zaznaczania kliku wierzchołków na raz oraz kolorowania wierzchołków. Do aplikacji udało się wczytać graf C_{100}, przy próbie wczytania C_{101} pojawia się informacja o niepoprawnym formacie.

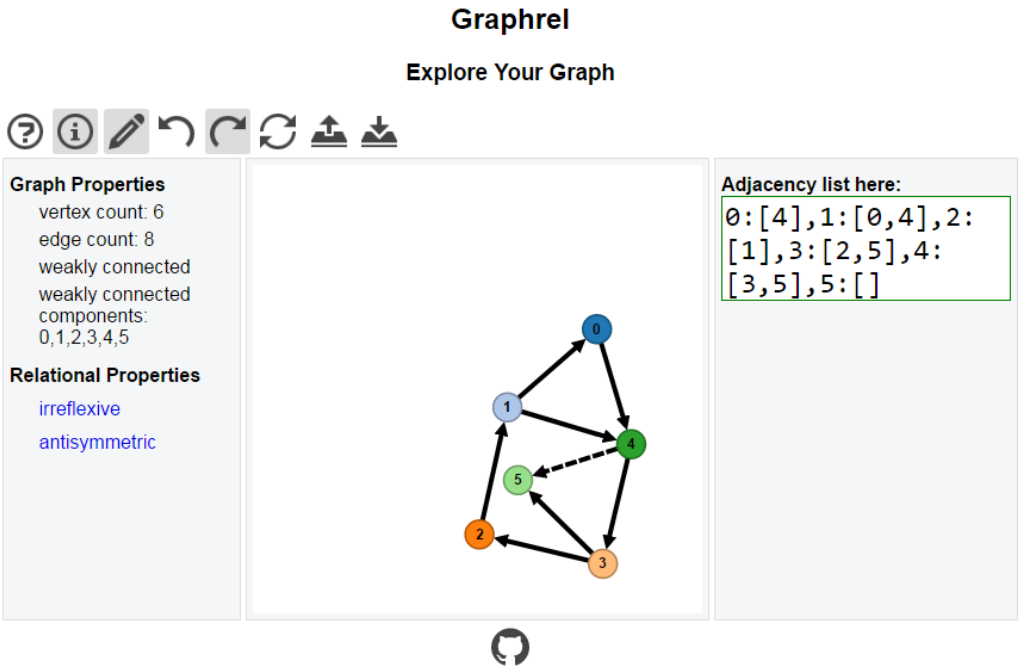

Rysunek 2.4: Zrzut ekranu z aplikacji Graphrel

VisuAlgo

Adres URL	https://visualgo.net/en/
Autor	Dr Steven Halim
Licencja	Darmowa

Aplikacja stworzona przez Dr Stevena Halima z National University of Singapore. Posiada możliwość tworzenia prostych grafów, jednak jej głównym celem nie jest tworzenie grafów, lecz wizualizacja algorytmów przez animację (nie tylko na grafach, ale również na strukturach danych). Użytkownik wraz z przebiegiem algorytmu może obserwować przebieg kodu, może zatrzymać się w dowolnym jego kroku, cofnąć się do kroku poprzedniego albo przejść do następnego.

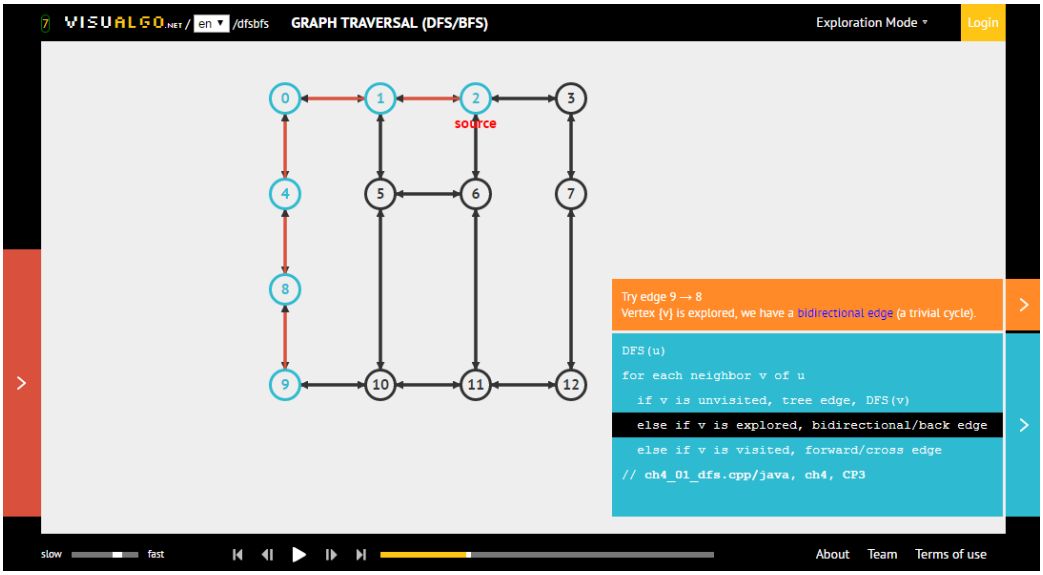

Rysunek 2.5: Zrzut ekranu z aplikacji VisuAlgo

yEd Live

Adres URL	https://www.yworks.com/yed-live/
Autor	yWorks
Licencja	Darmowa i płatna

Internetowa wersja aplikacji yEd stworzona przez firmę yWorks. Pozwala na tworzenie dowolnych grafów (skierowanych, nieskierowanych). W aplikacji istnieje możliwość nadawania etykiet wierzchołkom i krawędziom. Twórcy dostarczyli również możliwość kolorowania wierzchołków, zmiany ich kształtu, a nawet ustawiania obrazków w wierzchołkach. Użytkownik może też dowolnie wyginać krawędzie. Niespotykaną funkcjonalnością jest możliwość grupowania wierzchołków.

Jeśli chodzi o wyświetlanie grafu, to *yEd Live* dostarcza mały podgląd grafu, dzięki któremu możemy przesuwać graf. Istnieje też opcja przybliżania i oddalania grafu. Dodatkową funkcjonalnością jest zmiana układu wierzchołków (m.in. na układ hierarchiczny, ortogonalny czy kołowy) oraz wyszukiwanie wierzchołków po etykiecie.

W *yEd Live* możemy zaimportować graf w formacie `GraphML` (z chmury, dysku lub adresu `URL`). Istnieje również możliwość eksportu do tegoż formatu oraz do pliku graficznego w formacie `PNG`.

Aplikacja dostępna jest w dwóch wersjach: darmowej i płatnej. Darmowa wersja posiada pewne ograniczenia, np. możemy zapisać do formatu `GraphML`

graf mający maksymalnie 25 wierzchołków oraz wyeksportować graf do pliku `PNG` mający maksymalnie 50 wierzchołków.

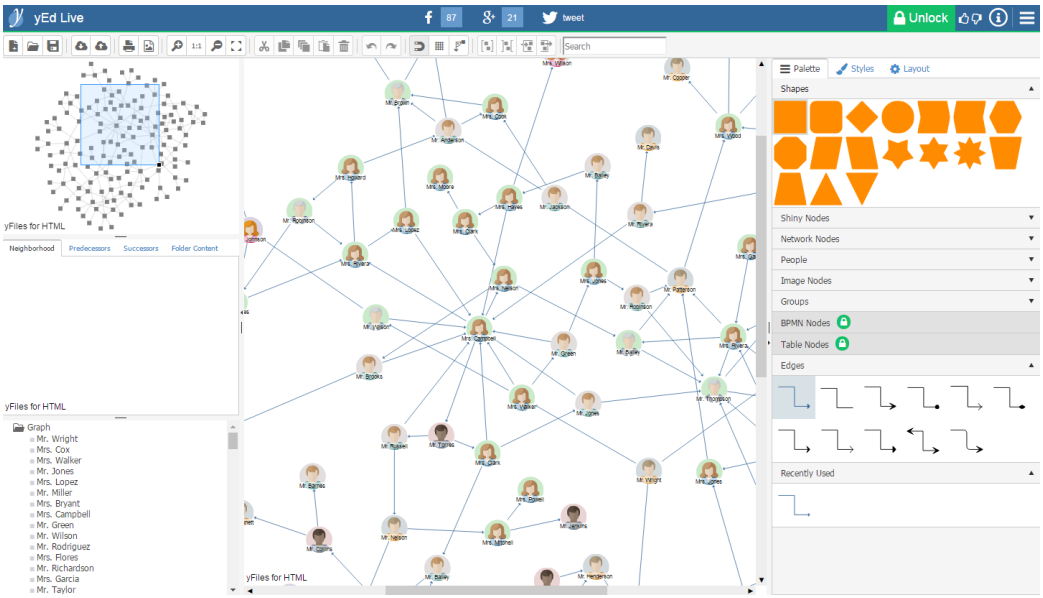

Rysunek 2.6: Zrzut ekranu z aplikacji yEd Live

Linkurious

Adres URL	http://linkurio.us
Autor	Linkurious
Licencja	Płatna

Komercyjna aplikacja internetowa służąca do wizualizacji i badania grafowych baz danych[1]. Jej współzałożycielem jest Dr Sébastien Heymann – współtwórca aplikacji desktopowej Gephi służącej również do wizualizacji i analizowania grafów.

Aplikacja wspiera duże zbiory danych – grafy z miliardami wierzchołków i krawędzi [26]. Pozwala na współpracę wielu użytkowników, m.in. przez możliwość udostępniania grafów czy publikowanie wizualizacji w czasie rzeczywistym.

Posiada kilka opcji układów grafów (kierowanych siłą i hierarchicznych). Dostarcza również możliwość widoku geoprzestrzennego.

[1]Wspierane bazy danych: *Neo4j*, *DataStax Enterprise Graph*, *Titan*, *AllegroGraph* oraz ich języki zapytań: *Cypher*, *Gremlin* i *SPARQL*.

W *Linkurious* istnieje możliwość dostosowania wyglądu elementów, np. wielkość wierzchołków, grubość krawędzi, zmiana ikon w wierzchołkach, tak aby wizualizacje były bogate w informacje. Użytkownik może również tworzyć filtry, by wyświetlić tylko istotne dane oraz tworzyć powiadomienia o podejrzanych połączeniach.

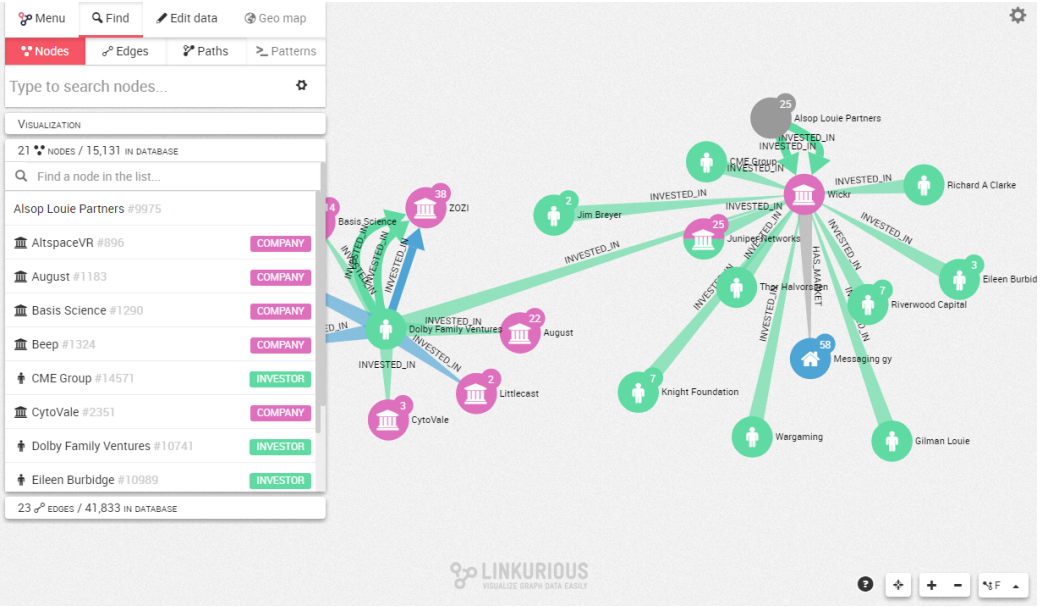

Rysunek 2.7: Zrzut ekranu z aplikacji Linkurious

Tablica 2.1: Porównanie darmowych aplikacji oraz aplikacji *Graphy* – tworzonej w ramach tej pracy

	Graph Creator	*Graph Online*	*GraphJS*	*Graphrel*	*yEd Live*	*Graphy*
graf nieskierowany	✓	✓	✓	–	✓	✓
graf skierowany	✓	✓	–	✓	✓	✓
multigraf	✓	–	✓	–	✓	✓
etykiety na krawędziach	✓	✓	✓	–	✓	✓
etykiety w wierzchołkach	✓	✓	✓	–	✓	✓
kolorowanie wierzchołków	✓	–	–	–	✓	✓
łuki jako krawędzie	✓	–	–	–	✓	✓
zaznaczanie kilku wierzchołków	✓	–	✓	–	✓	✓
grupowanie wierzchołków	–	–	–	–	✓	✓
przesuwanie widoku	–	✓	–	–	✓	✓
przybliżanie/oddalanie	–	✓	–	–	✓	✓
zapisywanie/wczytywanie	–	✓[1]	✓[2]	✓[3]	✓[4]	✓
algorytmy	–	✓	–	–	–	✓

[1] jako macierz sąsiedztwa lub jako obrazek
[2] własny format `JSON` lub jako LaTeX
[3] własny format (listy sąsiedztwa)
[4] `GraphML` lub jako obrazek (w wersji darmowej jest ograniczenie na wielkość zapisywanego grafu)

2.2 Aplikacje desktopowe

Istnieje również szereg aplikacji desktopowych służących do wizualizacji, analizy i edycji grafów. Są one bardziej rozbudowane i zakres ich funkcjonalności jest znacznie szerszy od aplikacji internetowych. Do najbardziej znanych należą [20]:

- Gephi
- GraphTea
- Cytoscape
- yEd Graph Editor

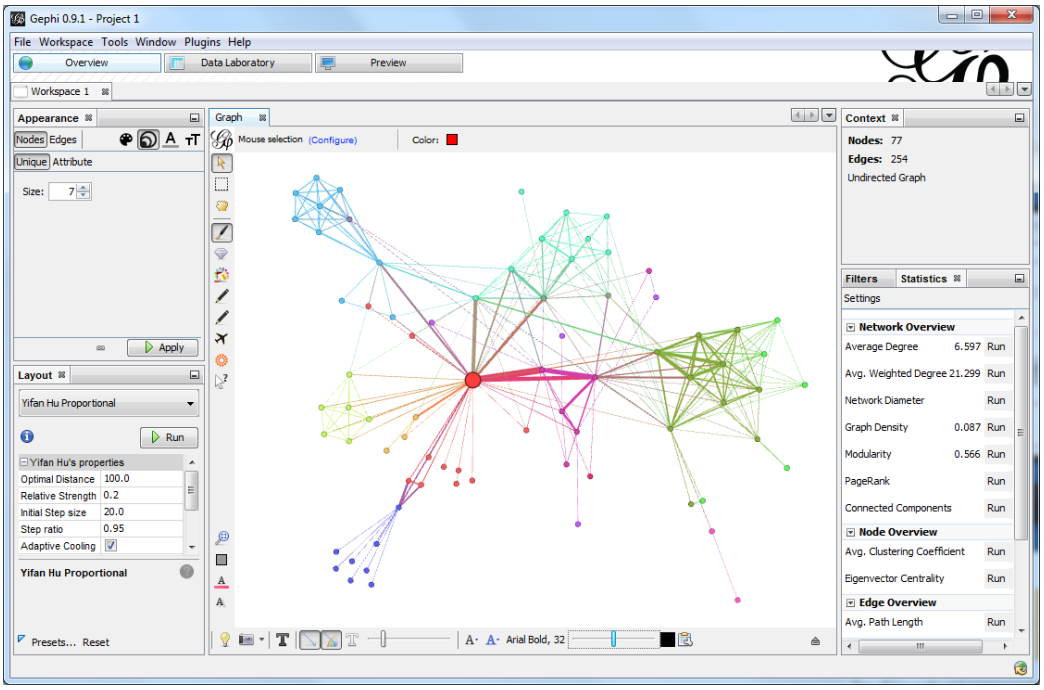

Rysunek 2.8: Zrzut ekranu z aplikacji Gephi

Rozdział 3

Narzędzia

3.1 Formaty zapisu grafów

Istnieje wiele formatów służących do reprezentowania grafów. W ciągu ostatnich dwóch dekad zostało zaproponowanych lub było używanych prawie 100 różnych formatów [14]. Różnią się one przede wszystkim strukturą (XML, JSON) oraz możliwościami (np. wsparcie dla grafów hierarchicznych czy hipergrafów).

Do najpopularniejszych formatów należą [7, 23]:

- GML – *Graph Modeling Language*
- XGMML – *eXtensible Graph Markup and Modeling Language*
- GraphML – *Graph Markup Language*
- GEXF – *Graph Exchange XML Format*
- JGF – *JSON Graph Format*
- DOT – format programu Graphviz
- DGML – *Directed Graph Markup Language*

Graph Markup Language (GraphML)

GraphML jest formatem zapisu grafów bazującym na składni XML. Format ten wspiera wszystkie typy grafów (skierowane, nieskierowane, mieszane). Wspiera również hipergrafy oraz grafy hierarchiczne. Dodatkowo umożliwia przypisywanie do wierzchołków i krawędzi atrybutów zawierających dane specyficzne dla aplikacji.

GraphML jest następcą formatu GML (nie będącego standardem XML). Prace nad formatem GML zostały zapoczątkowane przez społeczność *Graph*

Drawing podczas Sympozjum Rysowania Grafów w 1995 roku w Pasawie w Niemczech. Pięć lat później przed 8. Międzynarodowym Sympozjum Rysowania Grafów w 2000 roku w Williamsburgu w USA ruszyły prace nad nowym formatem GraphML [24].

Plik w formacie GraphML zawiera element `graph` (graf), który może zawierać elementy `node` (wierzchołek), `edge` (krawędź) oraz `hyperedge` (hiperkrawędź). Każdy element `node` powinien zawierać unikalny atrybut `id` (identyfikator), który jest używany do definiowania krawędzi. Każda krawędź posiada atrybuty `source` (źródło) oraz `target` (cel), które odpowiadają identyfikatorom wierzchołków i oznaczają odpowiednio początek i koniec krawędzi. Najwyższym elementem w hierarchii jest `graphml`, który może zawierać serię elementów `key` (klucz) służących do definiowania atrybutów danych oraz serię elementów `graph`.

Z formatem tym związane są dwa rozszerzenia: *attribute extension* i *parseinfo extension*. Pierwsze z nich pozwala na wyspecyfikowanie typu atrybutu oraz jego nazwy. Drugie dodaje kilka atrybutów do elementów `graph` i `node`, takich jak ilość wierzchołków, ilość krawędzi, maksymalny stopień wierzchołka w grafie czy ilość krawędzi wychodzących dla wierzchołka. Metadane te mają na celu pomóc analizatorom składni (parserom) efektywniej przetwarzać pliki z grafami zapisanymi w formacie GraphML.

Format GraphML wspierają programy yEd Graph Editor oraz w ograniczonym stopniu Gephi (bez hipergrafów i grafów hierarchicznych).

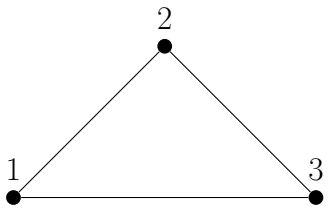

Rysunek 3.1

Listing 3.1: Reprezentacja grafu z rysunku 3.1 w formacie GraphML

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<graphml xmlns="http://graphml.graphdrawing.org/xmlns"
    xmlns:xsi="http://www.w3.org/2001/XMLSchema-instance"
    xsi:schemaLocation="http://graphml.graphdrawing.org/xmlns
     http://graphml.graphdrawing.org/xmlns/1.0/graphml.xsd">
  <graph id="G" edgedefault="undirected">
    <node id="1"/>
    <node id="2"/>
    <node id="3"/>
    <edge source="1" target="2"/>
    <edge source="2" target="3"/>
    <edge source="3" target="1"/>
  </graph>
</graphml>
```

Graph Exchange XML Format (GEXF)

GEXF jest formatem opierającym się na XML, który służy do opisywania struktur złożonych sieci, związanych z nimi danych oraz zmian zachodzących w czasie. Został stworzony w 2007 roku na potrzeby aplikacji Gephi.

Format GEXF wspiera wszystkie typy grafów (skierowane, nieskierowane, mieszane). Wspiera też grafy hierarchiczne, ale nie wspiera hipergrafów. W GEXF jest możliwe przypisywanie do wierzchołków i krawędzi dowolnych atrybutów.

W formacie tym najwyższym elementem w hierarchii jest element `graphml`. Zawiera on jeden element `graph`, który zawiera elementy `attributes`, `nodes` i `edges`, służące kolejno do definiowania atrybutów, wierzchołków i krawędzi. Element `node` (znajdujący się w `nodes`) podobnie jak w formacie GraphML posiada unikalny atrybut `id`, a element `edge` (znajdujący się w `edges`) posiada atrybuty `source` oraz `target` odpowiadające wartościom atrybutów `id` elementów `node` i oznaczające odpowiednio początek i koniec krawędzi.

Listing 3.2: Reprezentacja grafu z rysunku 3.1 w formacie GEXF

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<gexf xmlns="http://www.gexf.net/1.2draft" version="1.2">
    <graph mode="static" defaultedgetype="directed">
        <nodes>
            <node id="0" label="1" />
            <node id="1" label="2" />
            <node id="2" label="3" />
        </nodes>
        <edges>
            <edge id="0" source="0" target="1" />
            <edge id="1" source="1" target="2" />
            <edge id="2" source="2" target="0" />
        </edges>
    </graph>
</gexf>
```

JSON Graph Format (JGF)

JSON Graph Format jest specyfikacją służącą do reprezentowania grafów, która korzysta z formatu JSON (ang. *JavaScript Object Notation*). Specyfikacja ta powstała w 2014 roku.

Korzystając z JGF możemy przedstawiać grafy skierowane lub nieskierowane. Format ten nie wspiera grafów hierarchicznych ani hipergrafów. Podobnie jak w dwóch powyższych formatach do wierzchołków oraz krawędzi możemy przypisywać dowolne atrybuty.

W obiekcie JSON będącym w formacie JGF główną właściwością jest `graph` lub `graphs`, których wartościami są odpowiednio obiekt lub tablica obiektów reprezentujących graf. Obiekt ten (lub obiekty) posiadają właściwości `nodes` oraz `edges`. Ich wartościami są tablice zawierające obiekty opisujące odpowiednio wierzchołki oraz krawędzie grafu. Podobnie jak w dwóch poprzednich formatach wierzchołki mają właściwość `id`, a krawędzie `source` oraz `target` oznaczające początek i koniec krawędzi.

Listing 3.3: Reprezentacja grafu z rysunku 3.1 w formacie JGF

```
{
        "graph": {
                "nodes": [{
                                "id": "1"
                        },
                        {
                                "id": "2"

                        },
                        {
                                "id": "3"

                        }
                ],
                "edges": [{
                                "source": "1",
                                "target": "2"
                        },
                        {
                                "source": "2",
                                "target": "3"
                        },
                        {
                                "source": "3",
                                "target": "1"
                        }
                ]
        }
}
```

DOT Graphviz

DOT jest formatem tekstowym służącym do opisu grafu. Powstał w roku 2000. Wspiera wszystkie typy grafów (skierowane, nieskierowane, mieszane). W formacie tym możliwe jest również reprezentowanie grafów hierarchicznych, ale nie jest możliwe przedstawianie hipergrafów. W DOT możemy przypisywać do wierzchołków i krawędzi dowolne atrybuty.

Format ten jest formatem czytelnym dla człowieka. Zdefiniowana jest

gramatyka bezkontekstowa opisująca ten format, która może być zapisana przy pomocy notacji BNF (ang. *Backus-Naur Form*).

Definicja grafu rozpoczyna się od słowa kluczowego `graph` lub `digraph`. Po nim następują nawiasy klamrowe, wewnątrz których znajduje się opis wierzchołków i krawędzi. Podwójna pauza (`--`) oznacza krawędź nieskierowaną, a strzałka (`->`) oznacza krawędź skierowaną.

Format ten jest obsługiwany przez program Graphviz.

Listing 3.4: Reprezentacja grafu z rysunku 3.1 w formacie DOT

```
graph graphname {
     1 -- 2 -- 3;
     3 -- 1;
}
```

Tablica 3.1: Porównanie formatów GraphML, GEXF, JGF oraz DOT

	GraphML	GEXF	JGF	DOT
struktura	XML	XML	JSON	BNF
grafy skierowane	✓	✓	✓	✓
grafy nieskierowane	✓	✓	✓	✓
grafy mieszane	✓	✓	–	✓
multigrafy	✓	✓	✓	✓
grafy hierarchiczne	✓	✓	–	✓
hipergrafy	✓	–	–	–
dowolne atrybuty	✓	✓	✓	✓
wartości domyślne atrybutów	✓	✓	–	✓
wiele grafów	✓	–	✓	–
zmiana grafu w czasie	–	✓	–	–

3.2 Biblioteki do wizualizacji grafów w JavaScript

W tej sekcji opiszę i porównam najbardziej znane biblioteki w JavaScript służące do wyświetlania grafów: Cytoscape.js, Sigma (oraz jej rozszerzenie Linkurious.js) i VivaGraphJS.

Istnieje wiele bibliotek, które służą do wizualizacji danych w ogólności (np. wykresów liniowych, kołowych, słupkowych, osi czasu, schematów). Dobrymi przykładami są tutaj dwie popularne biblioteki: D3.js oraz vis.js. Jednakże skupię się jedynie na tych bibliotekach, które służą tylko i wyłącznie do wizualizacji grafów. Po pierwsze dlatego, że oferują one większe możliwości do analizowania i przetwarzania grafów. Po drugie, są lepiej przystosowane do obsługi dużych grafów pod względem wydajności.

Innymi ciekawymi bibliotekami są Graphosaurus oraz ngraph.pixel. Służą one do wyświetlania grafów w trzech wymiarach. Jednakże ich opis również pozwolę sobie pominąć, ponieważ tematyka ta wchodzi poza zakres tej pracy.

3.2.1 Cytoscape.js

Cytoscape.js jest biblioteką z otwartym źródłem (ang. *open-source*) do analizy i wizualizacji grafów. Udostępniona na zasadach licencji MIT. Została napisana w czystym JavaScript i nie posiada zależności do żadnych innych bibliotek. Cytoscape.js jest następcą porzuconego projektu Cytoscape Web korzystającego z technologii Adobe Flash [15, s. 309].

Prawa własności intelektualnej posiada do niej Cytoscape Consortium – organizacja *non profit*, która promuje rozwój i dystrybucję oprogramowania związanego z sieciami biologicznymi. Cytoscape.js została stworzona na University of Toronto. Jej głównym kontrybutorem jest Max Franz. Biblioteka została sfinansowana przez granty NRNB (*National Resource for Network Biology*) i NIH (*National Institutes of Health*). Kilka innych uniwersytetów oraz firm również pomagało w rozwoju biblioteki [22].

Cytoscape.js jest kompatybilny z najpopularniejszymi bibliotekami oraz środowiskami JavaScript, takimi jak: Node.js, Browserify, webpack, RequireJS czy Bower. Pozwala to na integrację z wieloma systemami napisanymi w JavaScript.

Architektura Cytoscape.js pozwala na uruchomienie zarówno bez graficznego interfejsu użytkownika oraz jako komponent graficzny, którego implementacja bazuje na elemencie HTML5 Canvas (przykład przedstawiony jest na rysunku 3.2). Umożliwia to korzystanie z biblioteki zarówno po stronie klienta (np. przeglądarka internetowa), jak i po stronie serwera (np. Node.js).

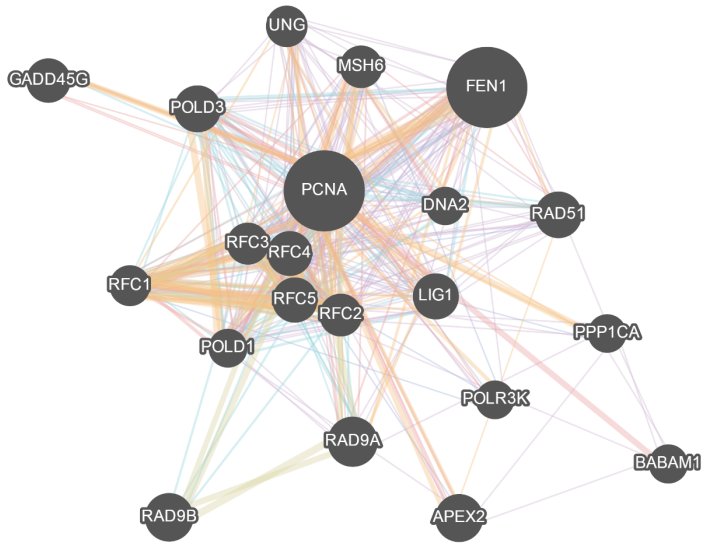

Rysunek 3.2: Przykład wizualizacji grafu w Cytoscape.js – krawędzie mogą mieć różny kolor i grubość, pomiędzy wierzchołkami może istnieć wiele krawędzi oraz wierzchołki mogą mieć różny rozmiar

Cytoscape.js wspiera różne typy grafów: skierowane, nieskierowane, multigrafy. Pozwala na dodawanie, usuwanie i modyfikację krawędzi oraz wierzchołków. Biblioteka dostarcza również możliwość grupowania wierzchołków. W Cytoscape.js istnieje możliwość nadawania wierzchołkom i krawędziom wyglądu poprzez reguły, które są zbliżone do kaskadowych arkuszy styli (CSS, ang. *Cascading Style Sheets*).

W bibliotece jest zaimplementowanych kilka znanych algorytmów takich jak znajdowanie najkrótszej ścieżki, minimalnego drzewa rozpinającego czy minimalnego przekroju.

Grafy możemy importować i eksportować do formatu JSON. Biblioteka umożliwia również zapis grafu do obrazka (PNG lub JPG). Istnieje też dodatek, który pozwala na zapisywanie i odczytywanie z formatu GraphML. Cytoscape.js jest rozszerzalna – istnieje możliwość dopisania swoich własnych dodatków (algorytmów, układów, itp). W chwili obecnej zostało napisanych 30 dodatków zwiększających możliwości biblioteki.

Cytoscape.js posiada wsparcie dla gestów myszy i gestów na urządzeniach z ekranami dotykowymi. Biblioteka daje możliwość wiązania zdarzeń (ang. *event binding*), np. możemy zdefiniować jaka akcja ma się wykonać po kliknięciu na wierzchołek.

W Cytoscape.js możemy przesuwać wierzchołki, zmieniać widok przez przeciąganie lub przybliżanie i oddalanie. Istnieje również możliwość zastosowania animacji na całym widoku lub na konkretnych elementach grafu.

W bibliotekę jest wbudowanych kilka automatycznych układów wierzchołków (ang. *layouts*): losowy, siatki (ang. *grid*), okręgu, koncentryczny, zdefiniowany przez przeszukiwanie grafu wszerz (ang. breadth-first search), układ *cose* (*Compound Spring Embedder* – korzystający z symulacji fizycznej) lub zdefiniowany przez programistę.

Biblioteka jest w stanie obsłużyć i wyrenderować grafy posiadające tysiące elementów [15, s. 310]. Wydajność zależy od urządzenia, na którym jest uruchamiany kod, od silnika JS, rozmiaru grafu oraz użytych styli. W szczególności kosztowne do wyrenderowania są krawędzie, zwłaszcza w multigrafach ze względu na konieczność narysowania krzywych beziera. W dokumnetacji online jest wiele wskazówek dotyczących optymalizacji pod kątem wydajności ([22] sekcja *Performance*).

Cytoscape.js posiada obszerną dokumentację online, która zawiera szczegółowy opis API (ang. *Application Programming Interface* – interfejs programistyczny), przykłady kawałków kodu oraz działające przykłady.

3.2.2 Sigma

Sigma jest biblioteką dedykowaną do rysowania grafów w aplikacjach internetowych. Powstała w roku 2012. Jej głównymi twórcami są Alexis Jacomy i Guillaume Plique. Udostępniona jest na licencji MIT.

Sigma dostarcza wiele wbudowanych funkcjonalności takich jak sposób renderowania za pomocą SVG, Canvas lub WebGL czy obsługa gestów myszy i dotyku. Istnieje również możliwość rozszerzenia funkcjonalności przez dopisanie swoich własnych dodatków.

W repozytorium kodu jest dostępnych 19 oficjalnych dodatków rozszerzających możliwości biblioteki, m.in. parser JSON i GEXF, układy *ForceAtlas2* (bazujący na oddziaływaniu sił pomiędzy wierzchołkami) i *noverlap* (zapewniający, że wierzchołki nie zachodzą na siebie), algorytm A* do znajdowania najkrótszej ścieżki czy algorytm HITS do oceny stron internetowych (podział na autorytety – strony linkowane i koncentratory – strony linkujące).

Innym ciekawym dodatkiem jest dodatek `sigma.neo4j.cypher`, który pozwala na uruchamianie zapytań w języku Cypher na grafowej bazie danych Neo4j, zinterpretowaniu odpowiedzi i wypełnieniem grafu. Jest on szczególnie warty uwagi ze względu na rosnące znaczenie grafowych baz danych.

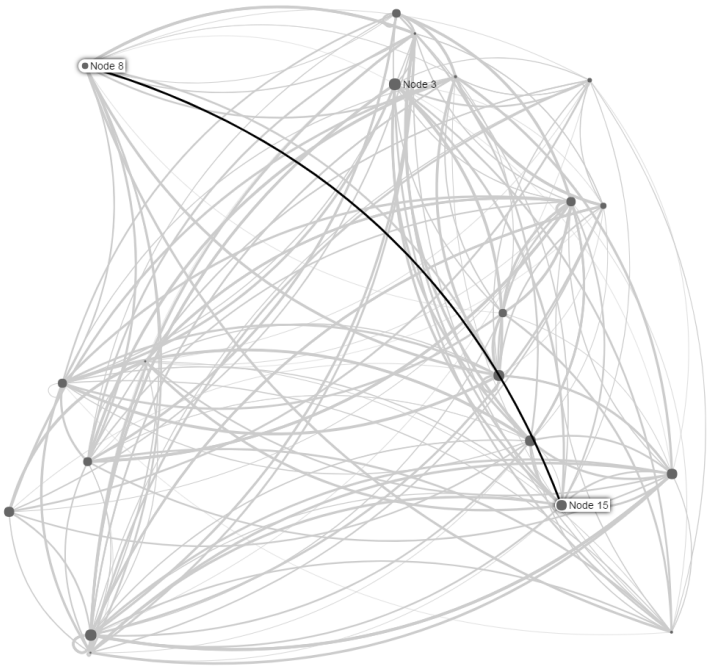

Rysunek 3.3: Przykładowy graf wyświetlony za pomocą Sigmy

Biblioteka można używać z menedżerami pakietów (ang. *package managers*) takimi jak bower czy npm oraz z systemami ładowania modułów (ang. *module loaders*), np. webpack czy RequireJS. Jednakże jest związany z tym pewien problem, mianowicie nie ma łatwej możliwości ładowania osobno dodatków (bez zastosowania obejścia w postaci przypisania do globalnej przestrzeni nazw obiektu `sigma`, co w nowoczesnym JS nie jest podejściem zalecanym). Na stronie repozytorium sigmy istnieje otwarta propozycja poprawy tego problemu ([25] *issue* 730 i 871).

3.2.3 Linkurious.js

Linkurious.js jest rozgałęzieniem (ang. *fork*) projektu Sigma stworzonym przez francuską firmę Linkurious SAS w 2014 roku. Dostępna jest na dwóch licencjach GPLv3 oraz na licencji płatnej dla projektów komercyjnych, które nie spełniają założeń licencji GPLv3.

Biblioteka rozszerza Sigmę o ponad 20 nowych dodatków. Zostały dodane m.in. dodatki służące do eksportowania (GraphML, CSV, XLSX), nowe układy (algorytm Fruchtermana-Reingolda, *dagre* – do wyświetlania skierowanych grafów acyklicznych oraz drzew, *ForceLink* – bazujący na *ForceAtlas2*), dodatek dający możliwość zaznaczania wierzchołków lassem, do-

datek pozwalający na wyświetlenie grafu ze współrzędnymi geograficznymi na mapie (korzystający z biblioteki Leaflet), dodatek do wykrywania społeczności w grafie metodą Louvain oraz kilkanaście innych dodatków [16].

Linkurious.js została porzucona w październiku 2016 roku na rzecz nowej biblioteki o nazwie Ogma [17].

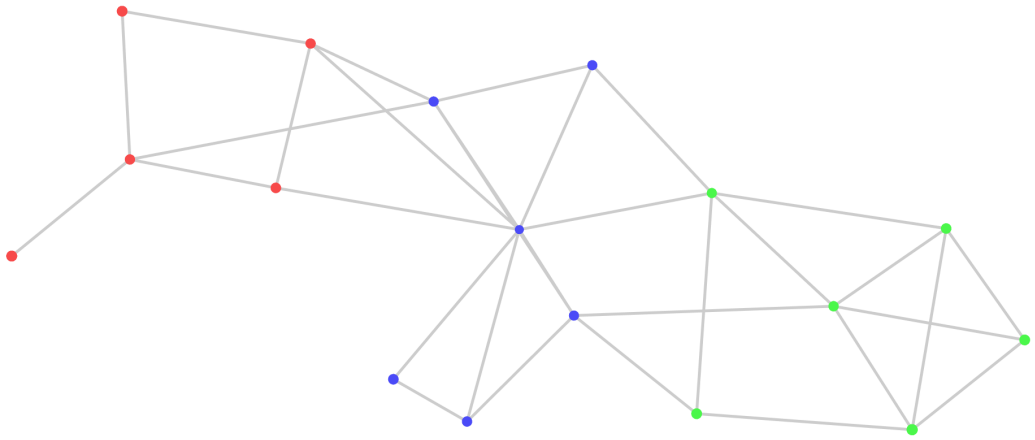

Rysunek 3.4: Przykładowy graf z wykrytymi społecznościami wyświetlony przy pomocy układu *ForceLink* w Linkurious.js

3.2.4 VivaGraphJS

VivaGraphJS jest biblioteką napisaną w JavaScript służącą do rysowania grafów. Została stworzona w 2011 roku. Jej twórcą jest Andrei Kashcha. Udostępniona jest na licencji BSD 3.

Biblioteka jest zaprojektowana tak, aby wspierać różne silniki renderowania i różne algorytmy układów wierzchołków. Do wersji 0.7.x VivaGraphJS była napisana w sposób monolityczny. Począwszy od wersji 0.7.x na bibliotekę składa się szereg mniejszych modułów ngraph w npm (menedżer pakietów w JavaScript), z których każdy posiada swoje własne repozytorium kodu. Każdy moduł ma jedną odpowiedzialność, np. wykrycie społeczności metodą Louvain, obliczenie algorytmu PageRank lub sparsowanie formatu GEXF. Takie podejście jest szczególnie warte uznania z wielu powodów. Po pierwsze, promuje tworzenie kodu wielokrotnego użytku. Po drugie, taki kod łatwiej jest testować. Po trzecie, aplikacja korzystająca z biblioteki ładuje tylko te funkcjonalności, które faktycznie są używane.

Autor położył duży nacisk na wydajność biblioteki – VivaGraphJS jest w stanie w rozsądnym czasie wyświetlić tak duże grafy, przy których inne biblioteki zawodzą [13].

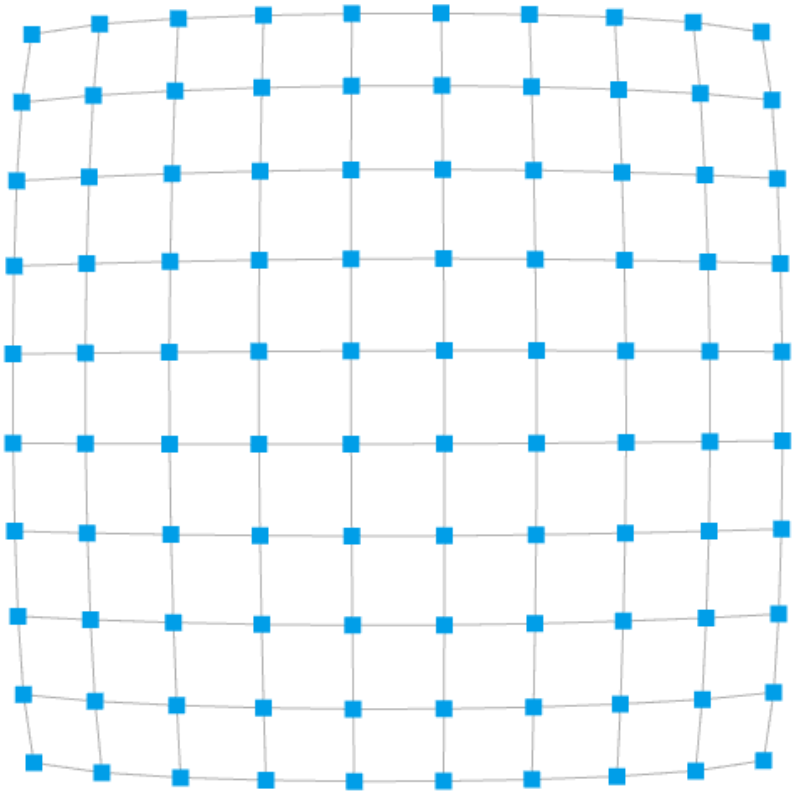

Rysunek 3.5: Przykładowy graf wyświetlony przy pomocy biblioteki VivagraphJS

Tablica 3.2: Porównanie bibliotek Cytoscape.js, Sigma, Linkurious.js i VivaGraphJS

	Cytoscape.js	*Sigma*	*Linkurious.js*	*VivaGraphJS*
rok powstania	2011	2012	2014	2011
licencja	MIT	MIT	GPLv3[1]	BSD 3
rozszerzalność	✓	✓	✓	✓
renderowanie SVG	–	✓	✓	✓
renderowanie Canvas	✓	✓	✓	✓
renderowanie WebGL	–	✓	✓	✓
obsługa formatu GEXF	–	✓	✓	✓
obsługa formatu GraphML	✓	–	✓	–

[1] lub licencja komercyjna dla projektów nie spełniających założeń licencji GPLv3

Tablica 3.3: Biblioteki Cytoscape.js, Sigma, Linkurious.js i VivaGraphJS – porównanie statystyk

	Cytoscape.js	*Sigma*	*Linkurious.js*	*VivaGraphJS*
GitHub – gwiazdki (ang. *stars*)	3194	7271	604	2292
GitHub – kopie projektu (ang. *forks*)	466	1150	172	292
GitHub – problemy (ang. *issues*)	142	376	28	55
GitHub – współtwórcy	49	52	58	14
npm – instalacje na miesiąc	12k	1k	281	691
Stack Overflow – otagowane posty	562	154	23	26

Rozdział 4

Projekt aplikacji

W tym rozdziale przedstawię wszystkie wymagania funkcjonalne, które powinna spełniać aplikacja, aby użytkownik miał możliwość stworzyć graf dowolnego typu, wyświetlić go w optymalny sposób (wraz z możliwością zmiany widoku) oraz zmienić graf w dowolny sposób, np. poprzez dodawanie nowych wierzchołków i krawędzi, czy edycję etykiet.

Opiszę również wymagania niefunkcjonalne, aby praca z grafami była możliwie przystępna. Uwzględnię m.in.: wydajność, wspierane platformy, wygodną obsługę przez użytkownika oraz łatwą rozszerzalność dla programistów (co zostanie osiągnięte na przykład poprzez modułowowść kodu w JavaScript).

Na koniec rozdziału zaprezentuję prototyp graficznego interfejsu użytkownika uwzględniającego wszystkie wymagania funkcjonalne, który będzie obrazował jak powinna wyglądać aplikacja tworzona w ramach tej pracy.

4.1 Wymagania funkcjonalne

4.1.1 Tworzenie grafów

Podstawowym i oczywistym wymaganiem jest, aby użytkownik mógł stworzyć nowy, pusty graf skierowany oraz nieskierowany. Ponadto użytkownik powinien mieć możliwość zaimportowania istniejącego grafu oraz wygenerowania znanego grafu, np. cyklu lub grafu pełnego o zadanej ilości wierzchołków.

Importowanie grafów

Użytkownik powinien móc wczytać graf z komputera lub z chmury (np. Google Drive lub Dropbox) w trzech znanych formatach:

- `GraphML`,
- `GEXF`,
- `JGF`.

Opisy formatów znajdują się w sekcji 3.1.

Generowanie grafów

Użytkownik powinien mieć możliwość wygenerowania znanych grafów, dla zadanych parametrów wejściowych:

- grafu pustego,
- grafu liniowego,
- grafu cyklicznego,
- koła,
- grafu pełnego (lub turnieju dla grafów skierowanych),
- grafu pełnego dwudzielnego,
- grafu Petersena,
- drzewa (o zadanej wysokości i ilości dzieci)

Definicje i przykłady powyższych grafów znajdują się w sekcji 1.3.

Ponadto przydatnym dodatkiem w aplikacji będzie możliwość wygenerowania grafu losowego – o danej ilości wierzchołków oraz parametrem prawdopodobieństwa określającym, czy pomiędzy dwoma wierzchołkami istnieje krawędź.

4.1.2 Wizualizacja

Użytkownik powinien móc przesuwać widok, przybliżać i oddalać graf oraz rozmieszczać wierzchołki grafu w dowolny sposób. W aplikacji powinna istnieć możliwość zmiany układu grafu: układ oparty na oddziaływaniach (ang. *force-based layout*), układ siatki, układ okręgu, układ koncentryczny, układ hierarchiczny.

Użytkownik powinien być w stanie zmienić kategorię wierzchołka oraz typ krawędzi. Inne typy i kategorie powinny być oznaczone innym kolorem oraz powinna istnieć możliwość zmiany koloru.

Aplikacja powinna również dostarczać opcję wyszukiwania i filtrowania danych (np. tylko dany typ wierzchołków, wierzchołki o stopniu większym niż zadany parametr). Przydatną funkcjonalnością będzie wyświetlanie sąsiadów danego wierzchołka po najechaniu na niego kursorem myszy.

4.1.3 Edycja

W aplikacji powinien istnieć osobny tryb edycji. Gdy użytkownik jest w tym trybie, powinien móc dodawać oraz usuwać wierzchołki i krawędzie. Powinien być w stanie także dodawać oraz modyfikować etykiety wierzchołków i krawędzi.

Użytkownik powinien mieć możliwość zaznaczania wielu wierzchołków i krawędzi na raz. Użyteczną funkcjonalnością będzie również grupowanie (lub rozgrupowanie) zaznaczonych wierzchołków.

Aplikacja powinna wyświetlać ostatnio wykonaną akcję oraz udostępniać możliwość jej cofnięcia.

4.1.4 Przetwarzanie

Aplikacja powinna dawać możliwość wykonania podstawowych algorytmów na danym grafie:

- wyszukiwanie najkrótszej ścieżki pomiędzy dwoma wybranymi wierzchołkami,
- znajdowanie minimalnego drzewa rozpinającego,
- obliczanie algorytmu PageRank,
- znajdowanie (silnie) spójnych składowych oraz dwuspójnych składowych,
- znajdowanie cyklu Eulera,
- znajdowanie cyklu Hamiltona.

4.1.5 Eksportowanie

Użytkownik powinien mieć możliwość wyeksportowania do formatów, które zostały przedstawione w podsekcji 4.1.1.

Ponadto przydatną funkcjonalnością będzie możliwość wyeksportowania obecnego widoku do pliku graficznego, np. `PNG` lub `JPG`.

4.1.6 Udostępnianie grafu

W aplikacji powinna istnieć możliwość udostępniania grafu innym użytkownikom. Po wybraniu tej opcji, powinien zostać wygenerowany unikalny odnośnik do grafu. Po przejściu na ten adres (w podstawowej wersji) inni użytkownicy mogą wyświetlić i edytować graf.

4.2 Wymagania niefunkcjonalne

4.2.1 Wydajność

Aplikacja powinna być w stanie efektywnie wyświetlać oraz modyfikować grafy. Małe grafy (mające do około 50 wierzchołków) powinny być wyświetlane od razu, podobnie modyfikacja takich grafów powinna być odzwierciedlana natychmiast. Podczas wyświetlania oraz edycji grafów średnich (mających od 50 do 1000 wierzchołków) dozwolone jest niewielkie opóźnienie, mieszące się w graniach od 300-1500 ms.

Aplikacja powinna obsługiwać również duże grafy (mające np. 1 milion wierzchołków). W przypadku takich grafów dozwolone są opóźnienia jednakże ich postęp powinien być przedstawiany użytkownikowi, interfejs nie powinien być blokowany oraz użytkownik powinien mieć możliwość anulowania zbyt długo trwających operacji. Przydatną funkcjonalnością będzie również powiadamianie użytkownika o akcji, która może zająć dłuższy czas (np. powyżej 5 sekund).

System powinien być w stanie obsługiwać wielu użytkowników – wzrost liczby użytkowników nie powinien mieć większego wpływu na responsywność oraz szybkość odpowiedzi. Wymaganie to powinno być spełnione w łatwy sposób, ponieważ większość operacji (choć nie wszystkie) będzie wykonywana po stronie klienta (w przeglądarce internetowej). Dla tych operacji, które nie będą wykonywane na komputerze użytkownika, rozsądnym wymaganiem jest, aby część serwerowa była łatwo skalowalna.

4.2.2 Wspierane platformy

Część kliencka aplikacji powinna działać na wszystkich popularnych systemach operacyjnych (Windows, Linux, Mac OS) oraz przeglądarkach (Google Chrome, Mozilla Firefox, Internet Explorer, Safari, Opera). Jeśli chodzi o część serwerową, to również powinna istnieć możliwość uruchomienia jej pod dowolnym system operacyjnym.

Ze względu na wzrost znaczenia urządzeń mobilnych powinna być możliwość łatwego korzystania z aplikacji na ów urządzeniach (zwłaszcza na tabletach, które posiadają na tyle duży ekran, aby móc wygodnie wyświetlić graf i edytować go). By było to możliwe aplikacja musi: po pierwsze, automatycznie dostosowywać się do rozmiaru okna (ang. *Responsive Web Design*); po drugie, wspierać gesty obsługiwane przez urządzenia przenośne, np. przeciągnięcie, wykorzystanie dwóch palców, przytrzymanie elementu na ekranie.

4.2.3 Użyteczność

Aplikacja powinna spełniać kryteria użyteczności (ang. *usability*), aby praca z nią była jak najbardziej intuicyjna, prosta i przyjemna. Jakob Nielsen podaje 5 elementów, które wchodzą w skład użyteczności [11]:

- **Nauczalność** (ang. *learnability*) – jak łatwa jest dla użytkowników realizacja podstawowych zadań, gdy po raz pierwszy korzystają z aplikacji?

  Dla nowych użytkowników powinny wyświetlać się podpowiedzi, które pozwolą im jak najszybciej nauczyć się obsługi programu. Dla użytkowników, którzy uruchomią aplikację po raz pierwszy powinien otworzyć się krótki (opcjonalny) przewodnik, który oprowadzi ich po aplikacji i zapozna z wszystkimi dostępnymi funkcjonalnościami.

- **Efektywność** (ang. *efficiency*) – gdy użytkownicy znają program, jak szybko mogą wykonywać zadania?

  Aplikacja powinna oferować skróty klawiszowe, które przyspieszą pracę zaawansowanych użytkowników. W menu powinna być opcja wyświetlenia wszystkich skrótów klawiszowych oraz powinny być one podpowiadane użytkownikowi przy starcie lub podczas korzystania z programu.

- **Zapamiętywalność** (ang. *memorability*) – jak łatwo użytkownicy mogą przywrócić biegłość korzystania z aplikacji, gdy powracają do niej po dłuższej przerwie?

  Użytkownik powinien mieć możliwość ponownego włączenia podpowiedzi, przewodnika oraz wyświetlenia listy wszystkich dostępnych skrótów klawiszowych.

- **Błędy** (ang. *errors*) – jak wiele błędów popełniają użytkownicy, jak poważne są te błędy, jak łatwo mogą je poprawić?

  Możliwość popełnienia błędu powinna być zminimalizowana do zera, np. poprzez specjalny tryb edycji użytkownik nie jest w stanie przypadkowo dodać nowy wierzchołek. Ponadto po każdej akcji modyfikującej powinno wyświetlić się powiadomienie (ang. *toast*, *snack-bar*) mówiące o tym, w jaki sposób graf się zmienił oraz przycisk z opcją cofnięcia ostatnio wykonanej operacji. Powinna istnieć również opcja cofania ostatnich akcji i ponawiania ich korzystając ze znanych skrótów klawiszowych `Ctrl+Z` oraz `Ctrl+Y`.

- **Satysfakcja** (ang. *satisfaction*) – jak przyjemne jest korzystanie z programu?

  Wszystkie przedstawione powyżej wymagania funkcjonalne i niefunkcjonalne powinny przyczynić się do tego, że użytkownik będzie mógł w łatwy i przyjemny sposób tworzyć, wyświetlać i edytować swoje grafy.

4.2.4 Rozszerzalność

Aplikacja zostanie udostępniona na zasadach otwartego oprogramowania (ang. *open source*). Dlatego tez powinna w łatwy sposób dać się rozszerzać przez innych programistów, dając możliwość np. dodawania nowych algorytmów, sposobów importowania oraz eksportowania grafów, czy obsługi nowych formatów.

Rozszerzalność będzie zapewniona przede wszystkim przez:

- strukturę i modułowość kodu,
- dokumentację interfejsów aplikacji i opis architektury systemu,
- przykłady w jaki sposób zrealizować znane problemy,
- wysokie pokrycie testami jednostkowymi i integracyjnymi, które zagwarantują, że modyfikacja kodu nie zepsuje istniejących już funkcjonalności.

4.3 Prototyp interfejsu użytkownika

Tryb widoku grafu

Graf powinien być wyświetlony w całym oknie przeglądarki. U góry po lewej powinno znajdować się rozsuwane menu, a obok niego przyciski: *Edycja*, *Wyszukaj* i *Algorytmy*. Z kolei po stronie prawej powinien znajdować się pływający przycisk (ang. *floating button*) wyświetlający informację o zalogowanym użytkowniku i dający możliwość wyświetlić menu użytkownika.

Na dole po prawej stronie powinno znajdować się menu z opcjami zmieniającymi widok grafu (przybliżanie i oddalanie, zmiana układu, włączenie i wyłączenie oddziaływania pomiędzy wierzchołkami).

Gdy nie ma otwartego żadnego grafu, to w tle powinny pojawiać się podpowiedzi ze skrótami klawiszowymi, które co kilka sekund będą się zmieniać.

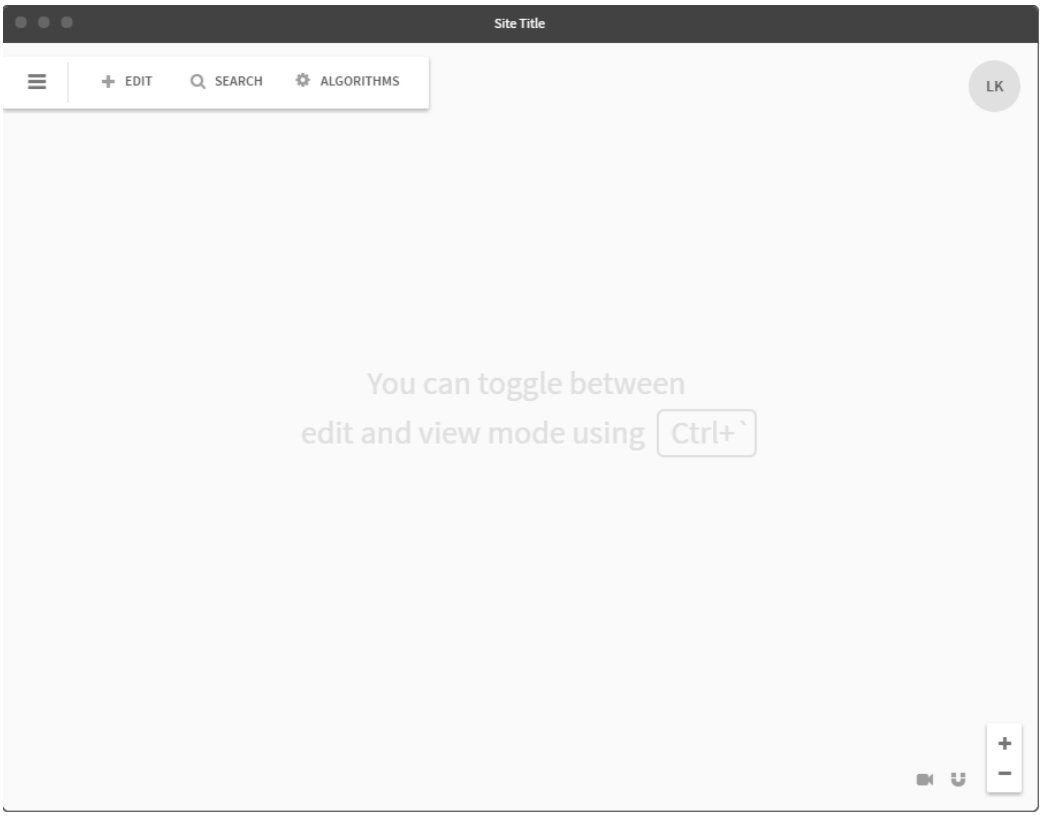

Rysunek 4.1: Tryb widoku grafu

Tryb edycji grafu

Użytkownik powinien być poinformowany, że jest w trybie edycji poprzez oznaczenie przycisku oraz obramowania okna wyróżniającym się kolorem.

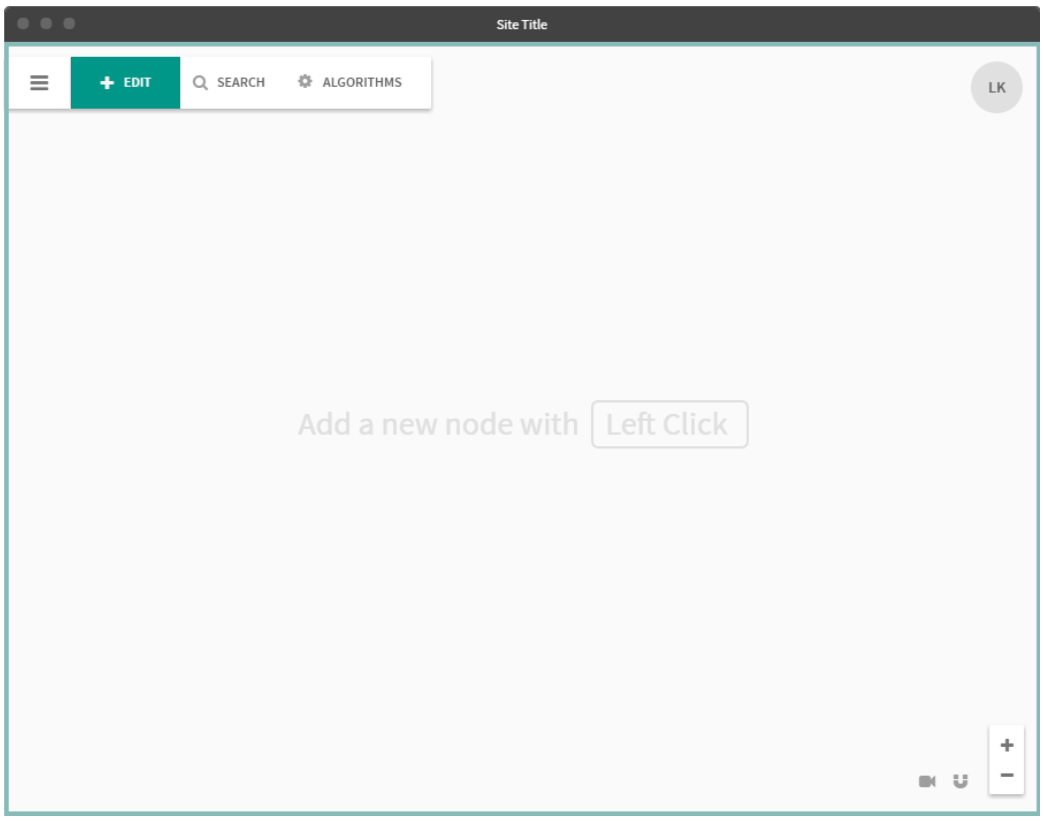

Rysunek 4.2: Tryb edycji grafu

Widok menu

Menu powinno wysuwać się z boku, a pod nim powinna pojawić się warstwa z półprzezroczystym tłem. Powinno oferować podstawowe opcje tworzenia nowego grafu, otwierania zapisanego grafu, udostępniania czy eksportowania. W menu powinny znaleźć się też takie opcje jak: wyświetlenie listy skrótów, zmiana języka, kontakt czy możliwość zgłoszenia błędu w aplikacji oraz informacja o prawach autorskich.

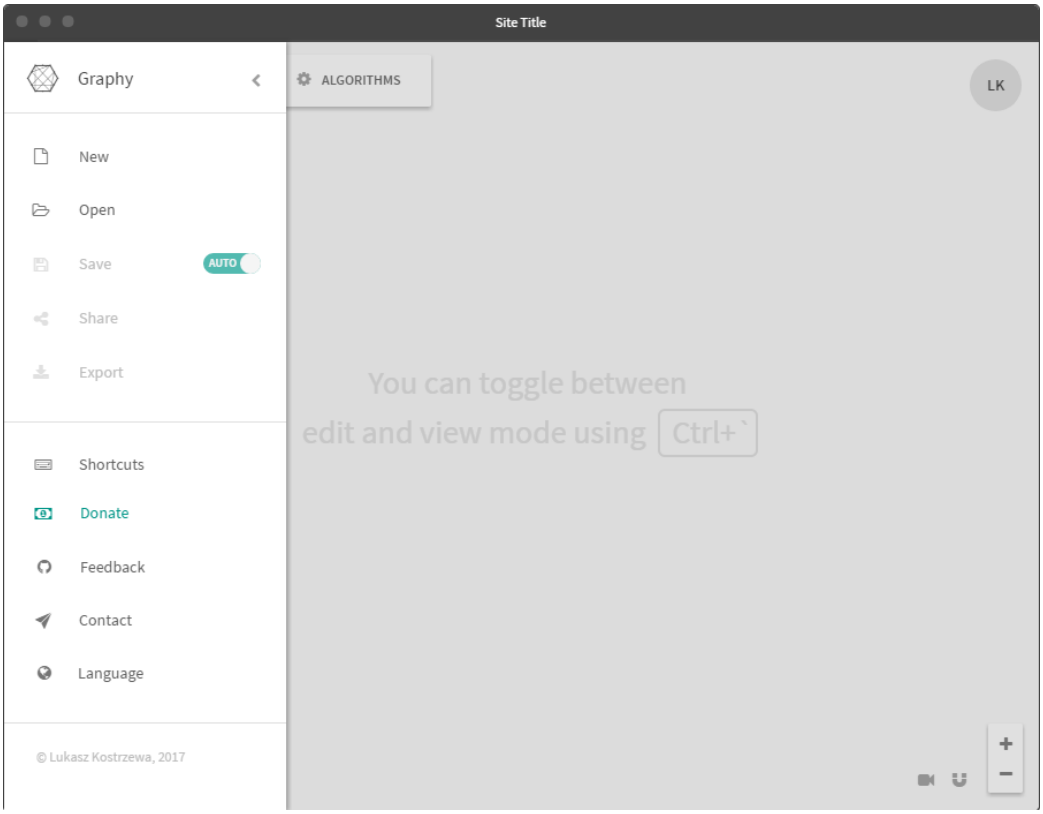

Rysunek 4.3: Widok menu

Menu kontekstowe i informacja o ostatniej akcji

Po kliknięciu prawego klawisza myszy powinno pojawić się niestandardowe menu kontekstowe zawierające dodatkowe opcje pozwalające na edycję, usuwanie, zaznaczanie, grupowanie, wycinanie, kopiowanie, wklejanie wierzchołków i krawędzi oraz na cofanie i ponawianie ostatniej akcji.

Po wykonaniu akcji modyfikującej graf na dole strony powinno wyświetlić się powiadomienie o wykonaniu tej akcji z przyciskiem umożliwiającym jej cofnięcie.

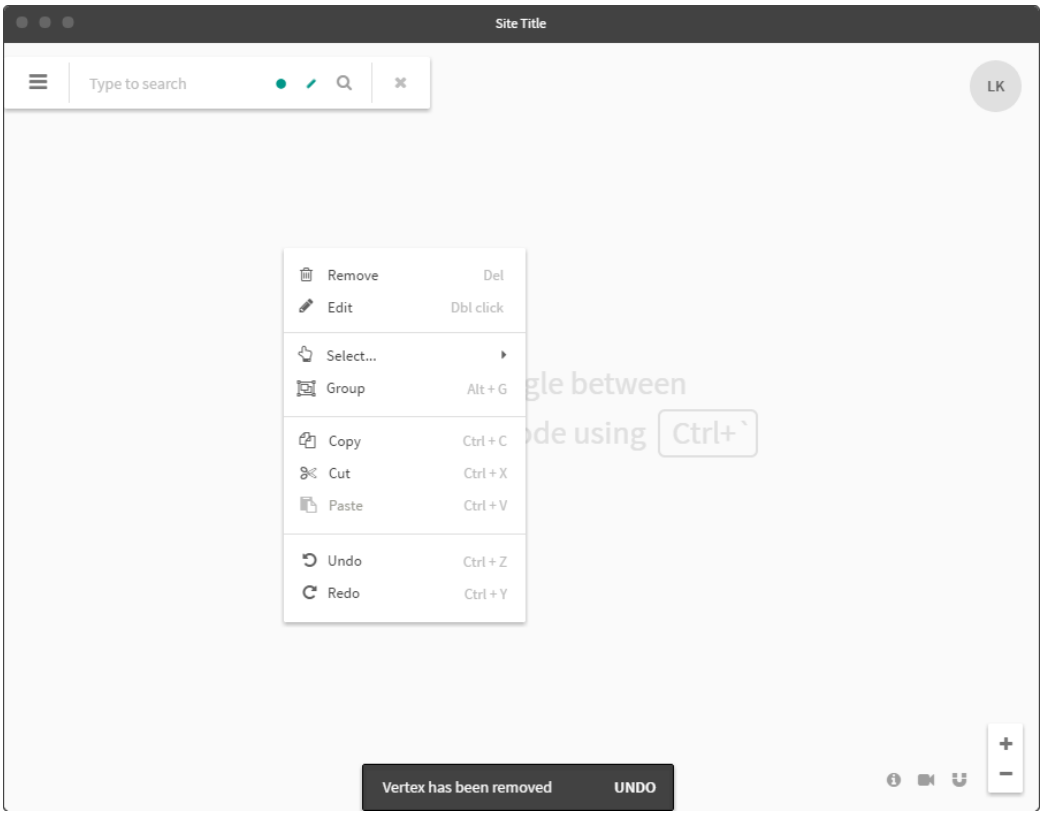

Rysunek 4.4: Menu kontekstowe i informacja o ostatniej akcji

Rozdział 5

Implementacja

Rozdział ten zawiera wszystkie informacje dotyczące aplikacji noszącej nazwę Graphy, która została napisana w ramach tej pracy.

Przedstawię w nim użyte narzędzia i biblioteki oraz architekturę systemu. Opiszę również działanie aplikacji: które funkcjonalności udało mi się zaimplementować, a które wymagają dalszej pracy.

Znajdzie się tutaj również sekcja o testach aplikacji (jednostkowych, *end-to-end* oraz manualnych). Następnie pojawią się bardziej techniczne informacje dla programistów, opisujące w jaki sposób zrealizować typowe zadanie takie jak np. dodanie nowego parsera czy algorytmu. Na samym końcu przedstawię pomysły, w jaki sposób można dalej rozwijać aplikację.

5.1 Podstawowe informacje

Aplikacja została napisana w języku TypeScript – wolnym i otwartym języku programowania stworzonym przez firmę Microsoft, który jest nadzbiorem języka JavaScript i który transpiluje się do JavaScriptu. Umożliwia on statyczną kontrolę typów oraz programowanie zorientowane obiektowo oparte na klasach.

Projekt korzysta z systemu kontroli wersji Git i jego repozytorium kodu znajduje się w serwisie GitHub. Wersja demonstracyjna aplikacji jest udostępniona na serwerach GitHub Pages. Adresy repozytorium i wersji demonstracyjnej znajdują się w poniższej tabeli.

Repozytorium kodu	https://github.com/lukaszkostrzewa/graphy
Wersja demonstracyjna	https://lukaszkostrzewa.github.io

Jest to aplikacja *front-endowa*. Oznacza to, że w chwili obecnej nie komunikuje się ona z serwerem ani zewnętrznymi serwisami (np. w celu zapisania czy zaimportowania grafu). Wszystkie operacje są wykonywane po stronie klienta, tzn. po stronie przeglądarki internetowej. Przy dalszym rozwoju aplikacji konieczne może okazać się napisanie drugiej, odseparowanej aplikacji pełniącej rolę *back-endu*, która będzie wystawiać serwisy umożliwiające komunikację z bazą danych czy z innymi użytkownikami (np. udostępnianie grafu w czasie rzeczywistym).

Aplikacja została udostępniona na licencji MIT. Poniższa tabela przedstawia podstawowe statystyki dotyczące projektu.

Liczba linii kodu[1]	8137
Liczba plików[1]	151
Rozmiar kodu[1]	270 KB
Ilość zatwierdzonych zmian w Git[2]	112
Pokrycie testami jednostkowymi[3]	74.57%

[1] nie licząc kodu zewnętrznych bibliotek
[2] ang. *commits*
[3] procent pokrytych linii kodu

5.2 Biblioteki i narzędzia

W aplikacji jako biblioteka do wizualizacji grafów została użyta biblioteka Cytoscape.js. Posiada ona bardzo przyjazne API, obszerną dokumentację zawierającą gotowe przykłady oraz szereg dodatków, które rozszerzają podstawowe funkcjonalności. Ogromnym plusem biblioteki jest to, że jest aktywnie rozwijana, posiada dużą społeczność i wsparcie – jej główny kontrybutor Max Franz odpowiada na każdą wiadomość w serwisach Stack Overflow oraz GitHub. Kolejnymi zaletami są architektura biblioteki oraz wsparcie dla urządzeń mobilnych.

Aplikacja została napisana przy użyciu biblioteki Angular, która została stworzona i jest rozwijana przez firmę Google. Projekt został wygenerowany przez narzędzie Angular CLI (ang. *command line interface*). Narzędzie to umożliwia szybki start z biblioteką Angular – pozwala na wygenerowanie już skonfigurowanego projektu, dostarcza komendy do generowania nowych komponentów, serwisów czy dyrektyw, do uruchamiania testów jednostkowych oraz testów *end-to-end* oraz zawiera w sobie serwer programistyczny,

który oferuje możliwość automatycznego przeładowywania aplikacji po wykryciu zmiany w kodzie źródłowym.

Angular w wersji 2 (i nowszej) korzysta z języka TypeScript. Dzięki niemu i dzięki statycznej kontroli typów, którą język ten oferuje, możemy wcześniej uniknąć błędów programistycznych, już w momencie pisania kodu, a nie w momencie uruchomienia. Ponadto język ten oferuje szereg elementów z nadchodzących edycji ECMAScript[1] takich jak moduły, klasy, interfejsy oraz wiele innych. Pozwala to na pisanie kodu modułowego, który jest łatwiejszy w utrzymaniu, testowaniu i rozwijaniu.

Ponadto w projekcie wykorzystywane są narzędzia do testowania domyślnie dostarczane w projekcie wygenerowanym przez Angular CLI: Karma i Protractor. Ich dokładniejszy opis znajduje się w sekcji 5.7 Testy.

5.3 Architektura

Projekt składa się z 19 *komponentów* (`@Component`). Każdy komponent mieści się w osobnym katalogu, w którym (zgodnie z konwencją zalecaną w Angularze) znajdują się:

- plik `*.html` odpowiadający za widok,
- plik `*.scss` będący arkuszem styli Sass[2],
- plik `*.ts` zawierający kod z klasą komponentu,
- oraz plik `*.spec.ts` z testami jednostkowymi komponentu.

Głównym komponentem jest `GraphComponent`, w którym jest inicjalizowany obiekt Cytoscape. Korzysta on z *serwisów* (`@Injectable`), aby zaimportować graf, wyeksportować graf lub uruchomić na nim algorytm.

Oprócz tego w projekcie znajduje się szereg *dyrektyw* (`@Directive`), które pełnią funkcję rozszerzeń (np. menu kontekstowe, dodatek odpowiadający za wyginanie krawędzi czy dodatek odpowiadający za rejestrację i obsługę skrótów klawiszowych).

Zarys architektury wraz z zaznaczonymi ważniejszymi komponentami, serwisami i dyrektywami został przedstawiony na rysunku 5.1.

[1] ECMAScript – specyfikacja skryptowego języka stworzona i rozwijana przez organizację Ecma International, którą implementuje m.in. JavaScript.

[2] Sass (ang. *Syntactically Awesome Style Sheets*) – jest to rozszerzenie języka CSS wzbogacającym go o takie funkcjonalności jak dziedziczenie, zagnieżdżanie styli, stosowanie zmiennych czy importowanie styli z innych plików.

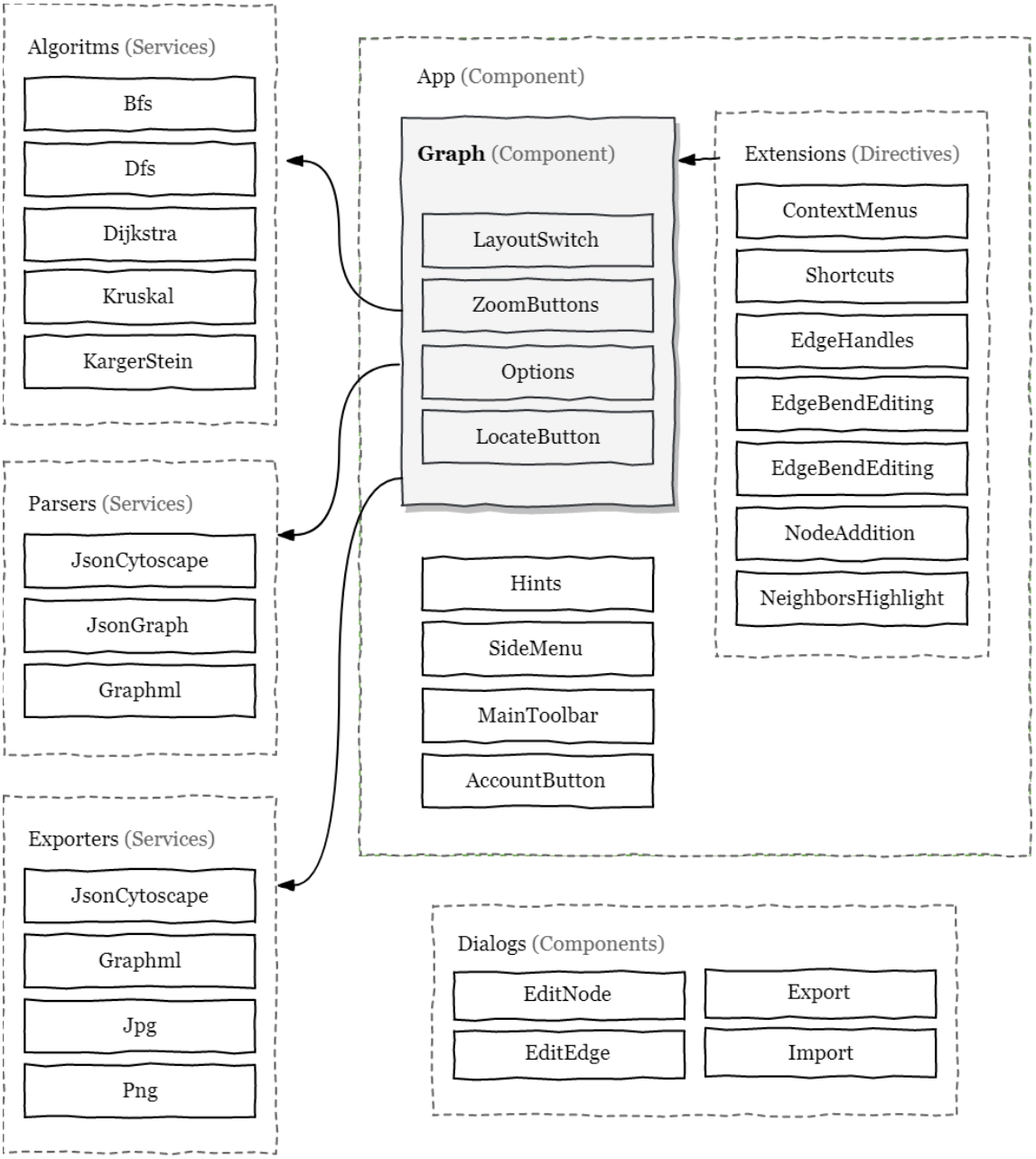

Rysunek 5.1: Zarys architektury projektu
(niektóre komponenty zostały pominięte)

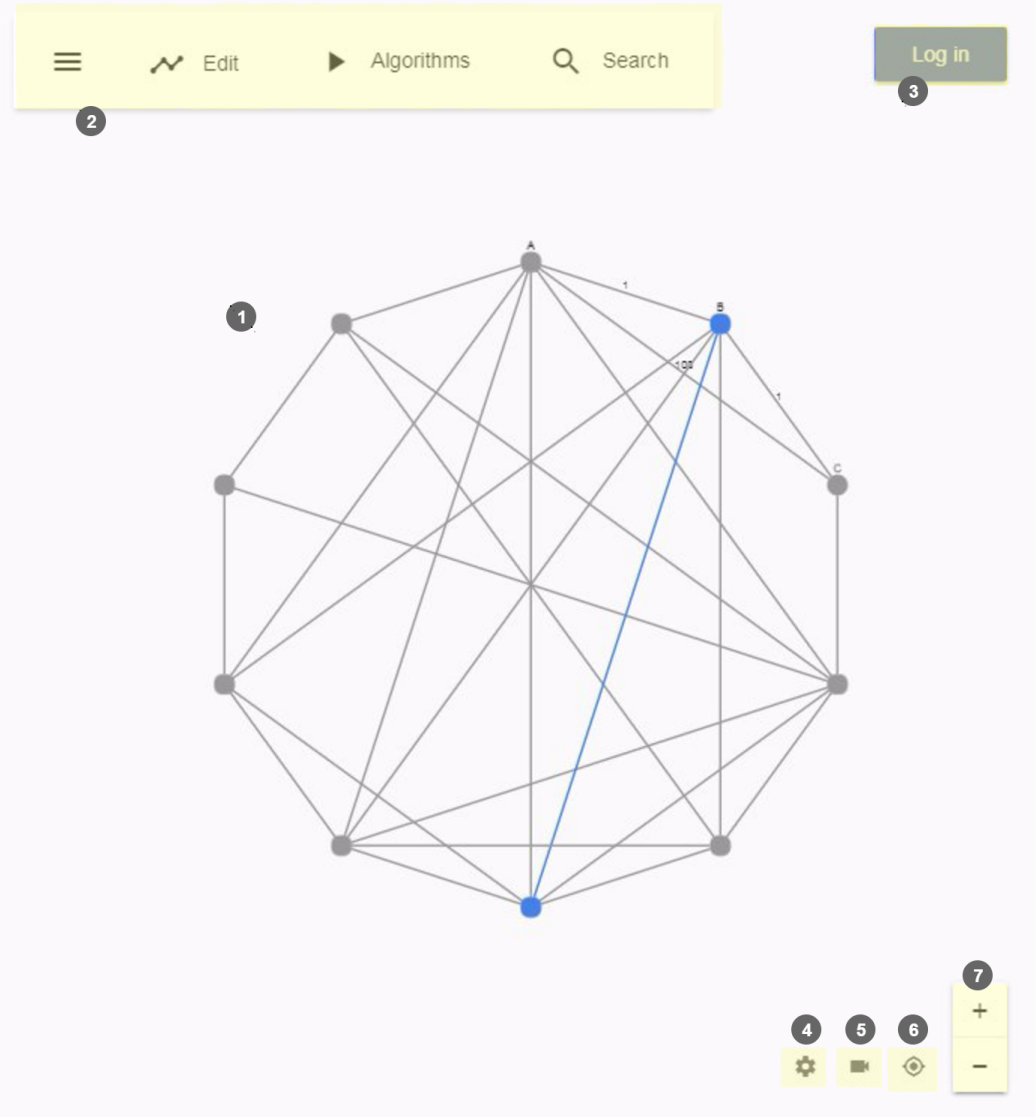

Rysunek 5.2: Aplikacja Graphy z zaznaczonymi głównymi komponentami:

1. `GraphComponent`
2. `MainToolbarComponent`
3. `AccountButtonComponent`
4. `OptionsButtonComponent`
5. `LyoutSwitchComponent`
6. `LocateButtonComponent`
7. `ZoomButtonsComponent`

5.4 Zaimplementowane funkcjonalności

W aplikacji udało się zaimplementować większość funkcjonalności, które zostały opisane w rozdziale 4 pt. „Projekt aplikacji". Są to przede wszystkim:

- tworzenie grafów skierowanych oraz nieskierowanych,
- importowanie grafu z formatów: GraphML, JSON Graph Format lub z formatu JSON, z którego korzysta biblioteka Cytoscape.js,
- eksportowanie do formatu GraphML, formatu JSON obsługiwanego przez Cytoscape.js oraz plików graficznych w formatach JPG i PNG,
- obsługa podstawowych algorytmów wraz z animacją (BFS, DFS, algorytm Dijkstry, algorytm Kruskala, algorytm Kargera-Steina),
- tryb edycji: dodawanie wierzchołków poprzez kliknięcie na obszar roboczy (lub z menu kontekstowego); dodawanie krawędzi poprzez przeciąganie (lub z menu kontekstowego),
- grupowanie wierzchołków,
- zmiana stylu wierzchołków oraz krawędzi (kolor, kształt, grubość krawędzi, styl linii, wielkość wierzchołków),
- wyginanie krawędzi,
- przystosowane menu kontekstowe,
- obsługa skrótów klawiszowych,
- wyświetlanie ostatniej akcji wraz z możliwością jej cofnięcia,
- kopiowanie, wycinanie, wklejanie wierzchołków i krawędzi,
- wsparcie dla urządzeń mobilnych i z ekranem dotykowym.

5.5 Niezaimplementowane funkcjonalności i wizja dalszego rozwoju

Jednakże ze względu na ograniczony czas i szeroki zakres pracy, nie wszystkie funkcjonalności udało się zaimplementować. Należą do nich głównie:

- logowanie użytkownika,
- wczytywanie i zapisywanie grafów do bazy, na Dropboxie lub na Google Drive,
- obsługa formatu GEXF,

- generowanie grafów,
- wyszukiwanie elementów w grafie,
- ograniczona liczba algorytmów,
- udostępnianie grafu,
- wydajność i obsługa dużych grafów.

Logowanie użytkowników i zapis grafów do bazy będzie możliwe po zaimplementowaniu części serwerowej. Dzięki architekturze aplikacji, dodanie gotowego parsera nie powinno być wielkim wyzwaniem. To samo dotyczy dodawania nowych algorytmów. Warto wspomnieć, że jeszcze nie wszystkie algorytmy domyślnie zaimplementowane w bibliotece Cytoscape.js są obecnie wykorzystywane w aplikacji.

Jeśli chodzi o wydajność i obsługę dużych grafów, to nie zostało to sprawdzone. Niewykluczone, że przy dużych grafach aplikacja będzie działać powoli. Wówczas pomocne może okazać się zastosowanie wskazówek zawartych na stronie Cytoscape.js w sekcji dotyczącej wydajności ([22] *Performance*). Warto będzie również dopisać testy wydajności by móc ją na bieżąco kontrolować.

Udostępnianie grafów innym użytkownikom w czasie rzeczywistym jest interesującym tematem. Aby to osiągnąć konieczne będzie również dopisanie części serwerowej. Przy obecnym stanie rzeczy, prawdopodobnie najlepszym rozwiązaniem będzie zastosowanie technologii WebSocket, która zapewnia dwukierunkową komunikację pomiędzy serwerem a przeglądarką internetową poprzez protokół TCP.

Kolejnym interesującym i szerokim zagadnieniem jest integracja z grafowymi bazami danych, np. z bazą Neo4j poprzez protokół Bolt i język zapytań Cypher.

5.6 Informacje dla programistów

W sekcji tej przedstawię instrukcje dla programistów, opisujące jak można rozszerzyć możliwości aplikacji. Nakreślę w jaki sposób dodać: klasę umożliwiającą import nowego formatu (zwaną dalej parserem), klasę umożliwiającą zapis do nowego formatu (zwaną dalej eksporterem) oraz klasę obsługującą nowy algorytm.

Dodawanie nowego parsera

1. Utworzyć nową klasę `NowyFormatParser` w pliku o nazwie `nowy-format-parser.ts` w katalogu `app/graph/parsers/`.
2. Rozszerzyć klasę `Parser` i zaimplementować dwie metody: `parse()` oraz `getGraphFormat()`.
3. Zarejestrować nowego *providera* w pliku `services.config.ts` poprzez dodanie do tablicy `parsers` nowego obiektu:

```
{
  provide: Parser,
  useClass: NowyFormatParser,
  multi: true
},
```

Dodawanie nowego eksportera

1. Utworzyć nową klasę `NowyFormatExporter` w pliku o nazwie `nowy-format-exporter.ts` w katalogu `app/graph/export/`.
2. Rozszerzyć klasę `Exporter` i zaimplementować dwie metody: `doExport()` oraz `getGraphFormat()`.
3. Zarejestrować nowego *providera* w pliku `services.config.ts` poprzez dodanie do tablicy `exporters` nowego obiektu:

```
{
  provide: Exporter,
  useClass: NowyFormatExporter,
  multi: true
},
```

Dodawanie nowego algorytmu

1. Utworzyć nową klasę `NowyAlgorytmAlgorithmRunner` w pliku o nazwie `nowy-algorytm-algorithm-runner.ts` w katalogu `app/graph/algorithms/`.
2. Rozszerzyć klasę `AlgorithmRunner` i zaimplementować dwie metody: `run()` oraz `name()`.

3. Zarejestrować nowego *providera* w pliku `services.config.ts` poprzez dodanie do tablicy `algorithms` nowego obiektu:

```
{
  provide: AlgorithmRunner,
  useClass: NowyAlgorytmAlgorithmRunner,
  multi: true
},
```

5.7 Testy

Testy jednostkowe

Projekt wygenerowany przez Angular CLI domyślnie dostarcza skonfigurowane środowisko do testów jednostkowych (Karma, Jasmine). Testy możemy uruchomić komendą `ng test`. Przy dodawaniu nowego komponentu czy serwisu od razu tworzony jest plik z testami do niego. W aplikacji zostało napisanych kilka przykładowych testów jednostkowych (podczas dalszego rozwoju aplikacji konieczne będzie dokończenie tych testów).

Projekt został również zintegrowany z Travis CI. Jest to środowisko ciągłej integracji (ang. *continuous integration*). Przy każdym wypchnięciu zmian do głównej, zdalnej gałęzi na GitHubie (`git push origin master`) projekt jest budowany na zdalnym serwerze i uruchamiane są wszystkie testy jednostkowe. Zapewnia to kontrolę nad tym, aby projekt stale budował się poprawnie. Gdy podczas budowania projektu wystąpi jakiś błąd, to wysyłany jest mail z informacją o niepowodzeniu.

Testy *end-to-end*

Angular CLI dostarcza również skonfigurowane środowisko do testów *end-to-end*, które jest oparte na platformie programistycznej Protractor. Testy te możemy uruchomić poleceniem `ng e2e`.

Protractor jest aplikacją Node.js wykorzystującą WebDriverJS. Uruchamia on całą aplikację w przeglądarce (w trybie graficznym lub *headless* – bez garficznego interfejsu użytkownika) i komunikuje się z nią poprzez Chrome Drivera (lub Selenium Drivera) co zostało przedstawione na rysunku 5.3. W praktyce oznacza to, że testy operują na aplikacji tak, jak gdyby robił to prawdziwy użytkownik (np. kliknięcie myszką w dany element, przesunięcie kursora myszki w wyznaczone miejsce, naciśnięcie danych znaków na klawiaturze).

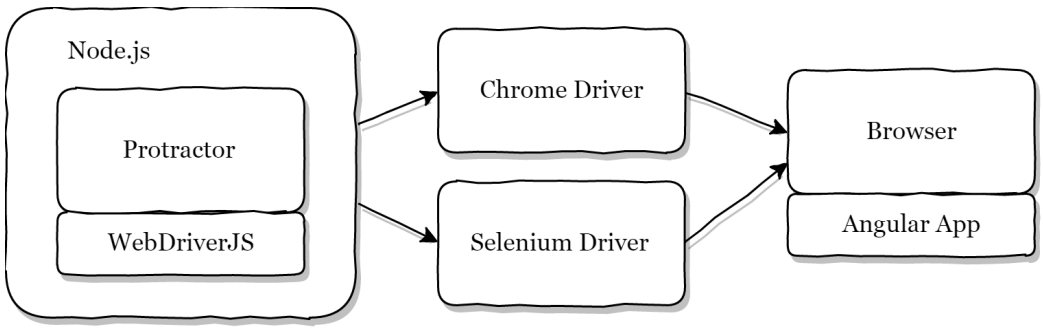

Rysunek 5.3: Protractor – zasada działania

Platforma ta pozwoliła stworzyć testy automatyczne, które sprawdzają m.in. czy menu kontekstowe zawiera odpowiednie elementy zarówno w trybie widoku jak i edycji, czy poprawnie działają skróty klawiszowe, czy kliknięcie na graf w trybie edycji (i tylko w trybie edycji) utworzy nowy wierzchołek, czy graf poprawnie się eksportuje.

Jako że Cytoscape.js korzysta z HTML5 Canvas do wyświetlania elementów grafu, sprawdzenie czy np. został dodany lub usunięty jakiś wierzchołek było nie lada wyzwaniem, ponieważ testowanie czy dane piksele mają odpowiedni kolor jest nieco kłopotliwe. W chwili obecnej udało się to osiągnąć poprzez weryfikację wyeksportowanego grafu (dzięki czemu od razu sprawdzana jest funkcjonalność eksportu). W przyszłości, gdy liczba testów wzrośnie, można rozważyć dodanie do aplikacji okna dialogowego wyświetlającego informacje o grafie – powinno to przyspieszyć czas wykonywania się testów.

Podobnie jak testy jednostkowe, testy *end-to-end* wykonują się zdalnie na serwerze Travis CI po każdorazowym wypchnięciu zmian do głównej gałęzi. Aby testy poprawnie działały na zdalnej maszynie, potrzebne było określenie konkretnego wymiaru okna przeglądarki oraz dokładnych punktów, w które ma klikać test. Było to konieczne z tego względu, ponieważ zdarzyło się, że test, który przy lokalnym uruchomieniu klikał na pustą przestrzeń, dodając przy tym nowy wierzchołek, przy uruchomieniu zdalnym trafiał w wierzchołek, zaznaczając go.

Temat testowania *end-to-end* takiej aplikacji jest ciekawy i w dalszym jej rozwoju warto, aby powstawały kolejne scenariusze testowe. Dzięki tym testom zyskujemy gwarancję, że aplikacja działa poprawnie jako całość oraz że wszystkie komponenty współpracują ze sobą tak, jak powinny. Takiej gwarancji nie mogą dać same testy jednostkowe.

Testy manualne

Aplikacja została przetestowana manualnie na laptopie pod przeglądarkami Chrome 59, Firefox 54 oraz Internet Explorer w wersji 11. Aby aplikacja poprawnie uruchomiła się pod przeglądarką Internet Explorer, konieczne było dodanie *polyfilli*[3], które w projekcie wygenerowanym przez Angular CLI nie są domyślnie importowane [18]. Według W3Schools w chwili obecnej użycie przeglądarki IE wynosi około 4,6% [27]. Gdy liczba ta będzie bliska zeru oraz gdy nowe przeglądarki będą w pełni implementować funkcjonalności uzupełniane przez ów *polyfille*, wówczas będzie można je z powrotem wyłączyć (zakomentować odpowiednie linijki w pliku `polyfills.ts`). Dzięki temu wynikowy kod JavaScript zostanie pomniejszony o około 62 KB [19].

Aplikacja została również sprawdzona na tablecie Lark Ultimate X4 10.1 3G IPS z systemem operacyjnym Android 6.0.0 i przeglądarką Chrome w wersji 55, który posiada 10,1 calowy ekran. Korzystanie z aplikacji na urządzeniu tego typu jest możliwe. Użytkownik jest w stanie wyświetlić graf, zmieniać ustawienie wierzchołków, dodawać nowe wierzchołki oraz krawędzie, uruchamiać algorytmy oraz wyeksportować graf. Po wstępnych testach wynika, że poprawnie działają wszystkie gesty, takie jak: przeciąganie, stuknięcie, powiększanie i oddalanie dwoma palcami czy otwieranie menu kontekstowego poprzez stuknięcie dwoma palcami.

Jedynym mankamentem jest zaznaczanie przez pole (ang. *box selection*), które na urządzeniach dotykowych możemy osiągnąć poprzez przesuwanie trzema palcami. Niestety mechanizm ten pozostawia wiele do życzenia. Na komputerze stacjonarnym czy laptopie, gdy mamy dostępną standardową klawiaturę, możemy użyć klawiszy modyfikujących (`Control`, `Shift`, `Alt`, `Command`), aby zaznaczać kilka wierzchołków oraz krawędzi. Na urządzeniu dotykowym w chwili obecnej jest to praktycznie niemożliwe i jeśli aplikacja ma być w przyszłości rozwijana, to konieczne będzie rozważenie dodania dodatkowej opcji w menu kontekstowym służącej do zmiany zaznaczenia lub przycisku przełączającego pomiędzy trybami przesuwania widoku i zaznaczania.

Ponadto aplikacja Graphy została sprawdzona na telefonie o przekątnej ekranu 4,7 cala i rozdzielczości 540×960 px. Korzystanie z niej było również możliwe i wygląda na to, że wszystkie funkcjonalności działają poprawnie. Dzięki zastosowaniu reguły `@media` z CSS3 możliwe było dostosowanie interfejsu pod tak niską rozdzielczość (główne menu jest ukrywane i wyświetlane w bocznym, rozsuwanym menu).

[3]Termin ten oznacza kawałek kodu, który implementuje nową funkcjonalność, która w starszych przeglądarkach internetowych nie jest dostępna.

5.8 Przykład użycia

W sekcji tej przedstawię, w jaki sposób użytkownik może wczytać graf, dodać do niego wierzchołek i krawędź z wagą, wykonać na grafie algorytm znajdujący najkrótszą ścieżkę, a następnie wyeksportować rezultat.

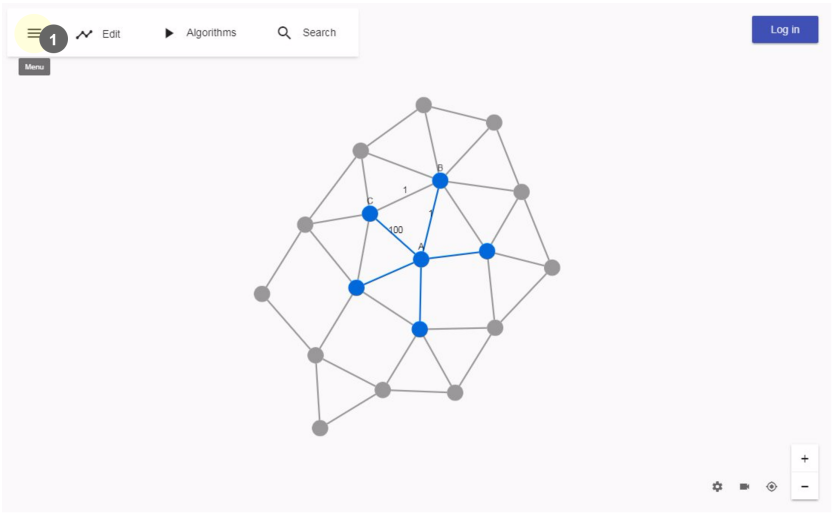

1. Otwórz boczne menu.

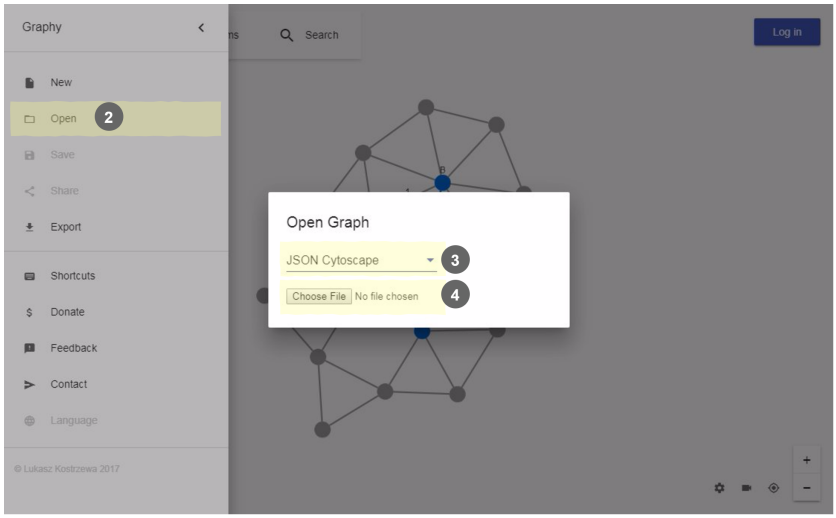

2. Kliknij Otwórz (ang. *Open*)
3. Wybierz format grafu.
4. Wybierz plik z dysku.

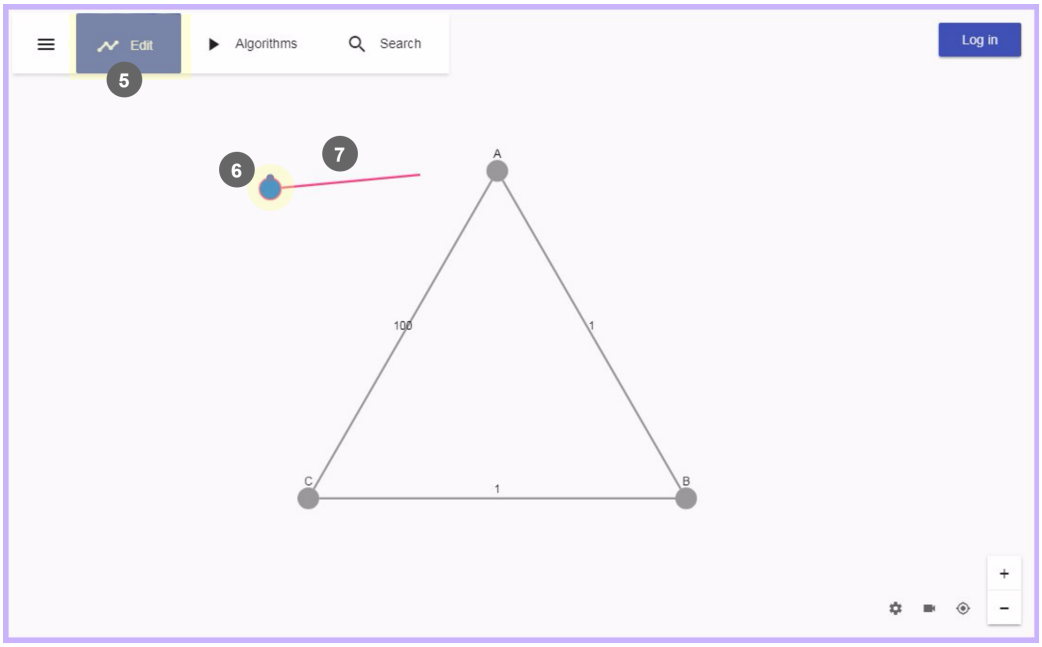

5. Kliknij Edycja (ang. *Edit*)
6. Kliknij na puste miejsce w obszarze roboczym.
7. Z nowo powstałego wierzchołka przeciągnij krawędź.

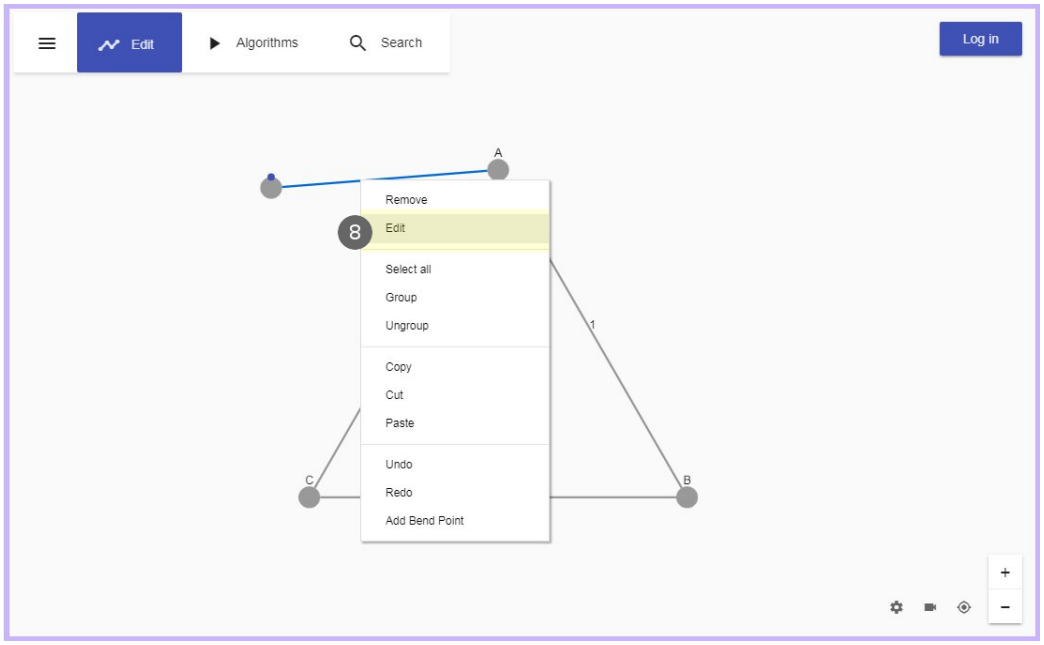

8. Kliknij prawym przyciskiem myszki na nowo utworzoną krawędź i wybierz Edycja. (ang. *Edit*)

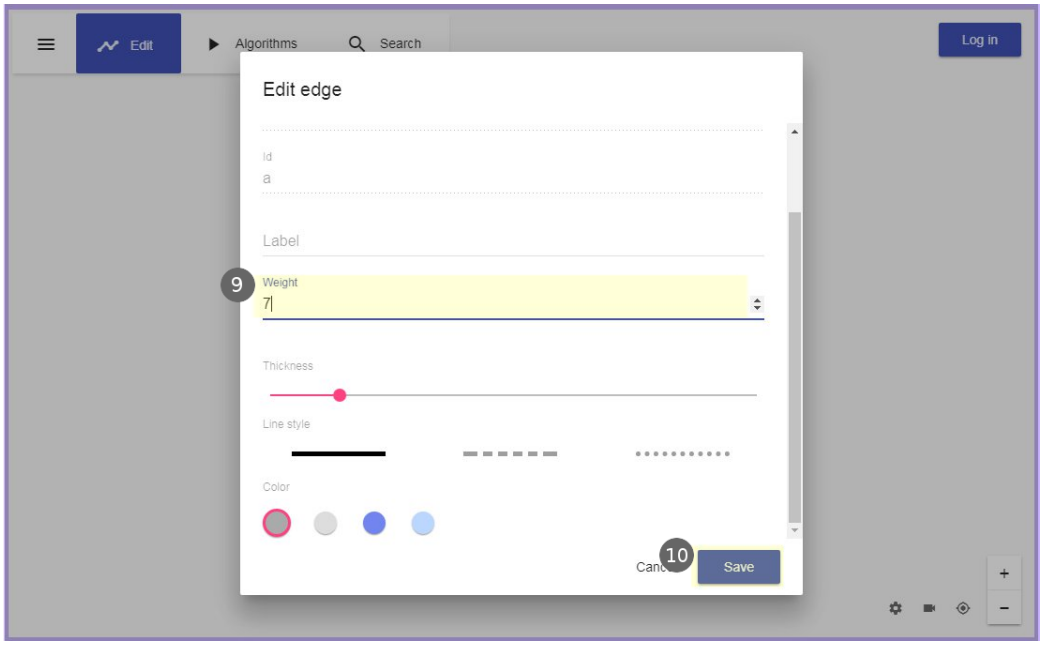

9. W oknie dialogowym wpisz wagę nowej krawędzi (ang. *Weight*).
10. Kliknij Zapisz (ang. *Save*).

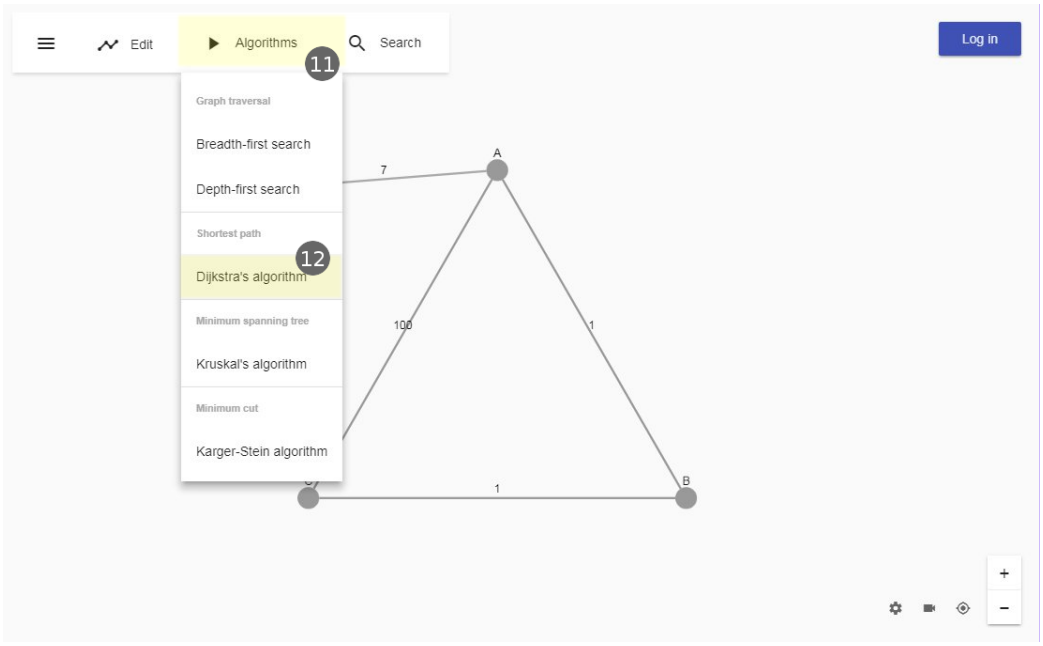

11. Z głównego menu kliknij Algorytmy (ang. *Algorithms*).
12. Wybierz Algorytm Dijkstry (ang. *Dijkstra's Algorithm*).

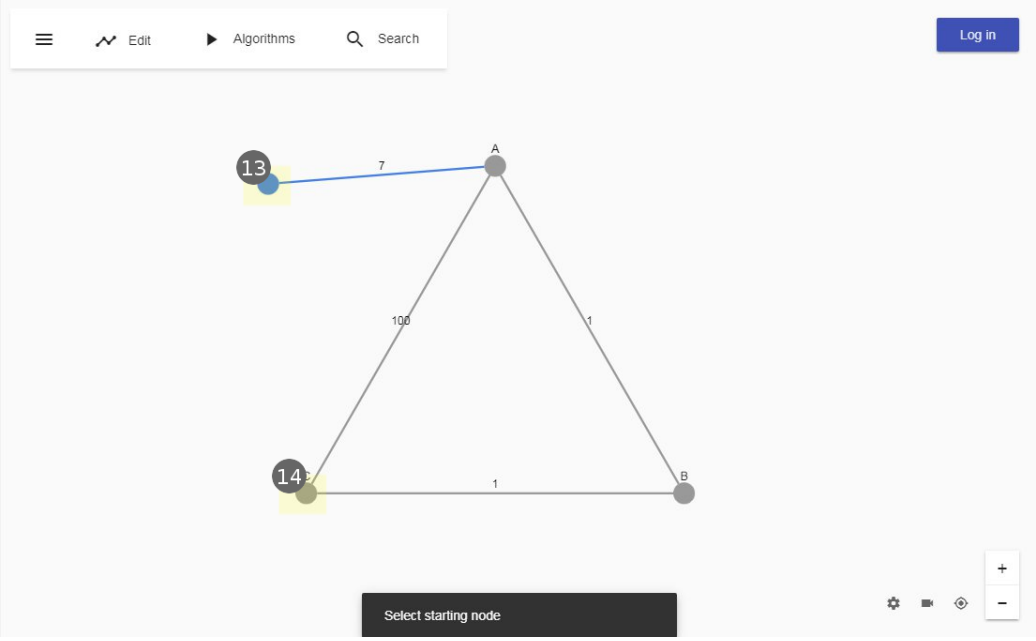

13. Klikając prawym klawiszem myszki wybierz wierzchołek startowy...
14. ... oraz wierzchołek końcowy.

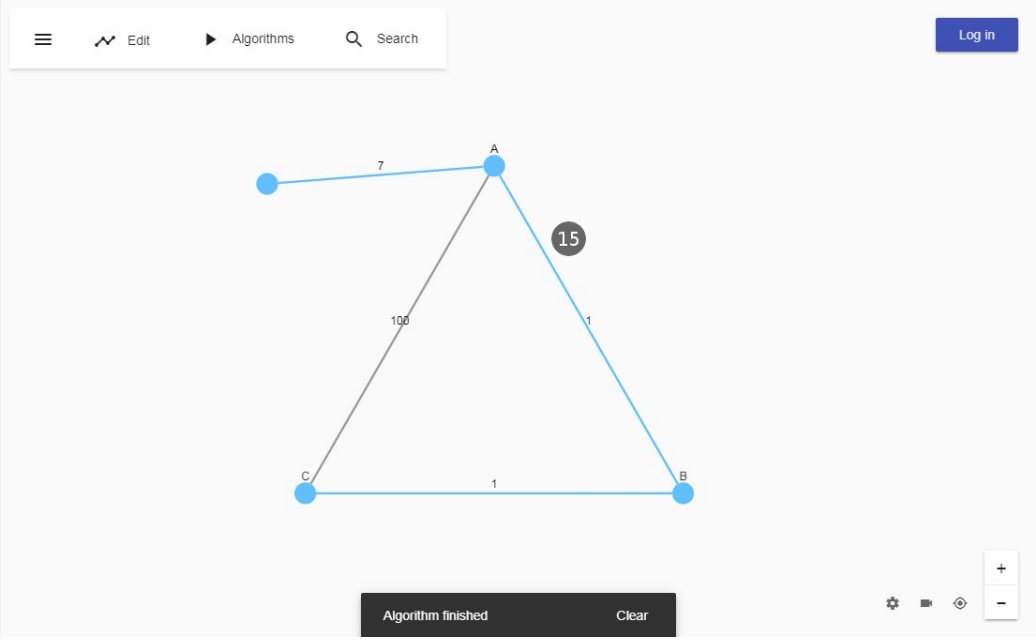

15. Krawędzie najkrótszej ścieżki będą po kolei oznaczane kolorem jasnoniebieskim.

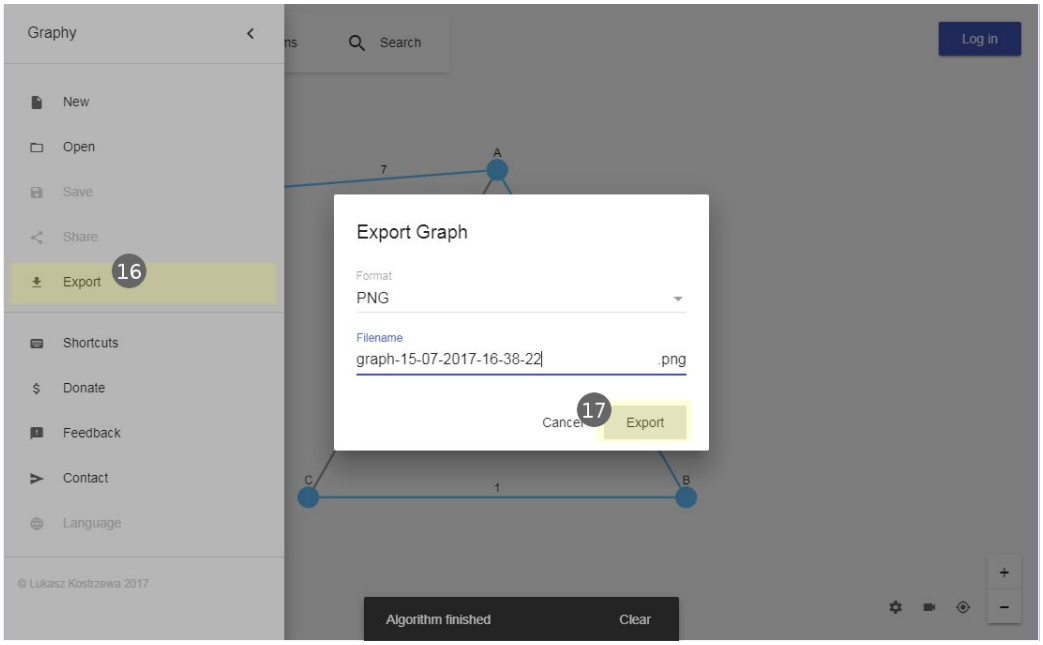

16. Aby wyeksportować rezultat z bocznego menu wybierz opcję Export.
17. Wybierz format (np. PNG) oraz nazwę pliku, i kliknij Export.

Rozdział 6

Podsumowanie

Bez wątpienia dziedzina grafów jest bardzo ciekawa i perspektywiczna. Głównie ze względu na mnogość praktycznych zastosowań w świecie rzeczywistym oraz wielką ilość problemów, które rozwiązuje w szerokiej gamie aspektów życia ludzkiego.

W ramach niniejszej pracy powstała aplikacja *webowa* Graphy służąca do wyświetlania, edycji i przetwarzania grafów. Wymaga ona jeszcze dopracowania: do poprawy jest kilka drobnych błędów, można wprowadzić szereg usprawnień, zrefaktorować kod i dopisać więcej testów automatycznych. Niemniej jednak już teraz może być użyta w szkołach lub na uczelniach, np. w celach edukacyjnych.

Poza małymi poprawkami wspomnianymi wcześniej, jest jeszcze kilka większych funkcjonalności, które warto byłoby wprowadzić, takich jak: stworzenie części serwerowej umożliwiającej logowanie i zapis grafów do bazy danych, udostępnianie grafu innym użytkownikom w czasie rzeczywistym, czy integracja z grafowymi bazami danych.

Aplikacja Graphy zawiera zbiór funkcjonalności, którego nie oferuje żadna inna istniejąca aplikacja internetowa. Poza tym posiada przyjazny i użyteczny interfejs użytkownika. Kolejnym wyróżnieniem jest obsługa na urządzeniach mobilnych oraz na urządzeniach z ekranem dotykowym.

Aplikację można rozbudowywać na wiele sposobów. Na stronie demonstracyjnej dodałem statystyki Google Analytics. Mam je zamiar monitorować i jeśli będzie zainteresowanie aplikacją, wówczas dalej ją rozwijać.

Bibliografia

[1] Robin J. Wilson i Lowell W. Beineke. *Applications of Graph Theory*. London: Academic Press, 1975. ISBN: 0-12-757840-4.

[2] J. A. Bondy i U. S. R. Murty. *Graph Theory with Applications*. 5 wyd. Elsevier Science Ltd/North-Holland, 1982. ISBN: 0-444-19451-7.

[3] Monika R. Henzinger i in. *„Faster Shortest-Path Algorithms for Planar Graphs"*. W: *Journal of Computer and System Sciences* 55 (sierp. 1997), s. 3–23. URL: `http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0022000097914938` (term. wiz. 18. 05. 2017).

[4] Lech Banachowski, Krzysztof Diks i Wojciech Rytter. *Algorytmy i struktury danych*. 2 wyd. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, 1999. ISBN: 83-204-2403-8.

[5] Joan M. Aldous i Robin J. Wilson. *Graphs and Applications: An Introductory Approach*. 1 wyd. Springer-Verlag London, 2000. ISBN: 978-1-85233-259-4.

[6] Brian Hopkins i Robin Wilson. *„The Truth about Königsberg"*. W: *College Mathematics Journal* 35 (maj 2004), s. 198–207. URL: `https://www.maa.org/sites/default/files/pdf/upload_library/22/Polya/hopkins.pdf` (term. wiz. 29. 04. 2017).

[7] S. Mohammed i M. Bernard. *Graph File Formats*. Spraw. tech. Mona, Kingston, Jamajka: Department of Mathematics and Computer Science, The University of the West Indies, 2004. URL: `http://www2.sta.uwi.edu/~mbernard/research_files/fileformats.pdf` (term. wiz. 29. 04. 2017).

[8] Robin J. Wilson. *Wprowadzenie do teorii grafów*. 2 wyd. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. ISBN: 978-83-01-15066-2.

[9] Ivan Gutman. *„The chemical formula C_nH_{2n+2} and its mathematical background"*. W: *The Teaching of Mathematics* 11 (lut. 2008), s. 53–61. URL: `http://elib.mi.sanu.ac.rs/files/journals/tm/21/tm1121.pdf` (term. wiz. 22. 05. 2017).

[10] Kenneth A. Ross i Charles R.B. Wright. *Matematyka dyskretna*. 5 wyd. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2008. ISBN: 978-83-01-14380-0.

[11] Jakob Nielsen. *Usability 101: Introduction to Usability*. Nielsen Norman Group. 4 sty. 2012. URL: https://www.nngroup.com/articles/usability-101-introduction-to-usability/ (term. wiz. 12. 06. 2017).

[12] Thomas H. Cormen i in. *Wprowadzenie do algorytmów*. 7 wyd. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2013. ISBN: 978-83-01-16911-4.

[13] Andrei Kashcha. *Rendering grid graph with 12 libraries*. YouTube. 24 sierp. 2014. URL: https://www.youtube.com/watch?v=Ax7KSQZ0_hk (term. wiz. 18. 06. 2017).

[14] Matthew Roughan i Simon Jonathan Tuke. *„Unravelling Graph-Exchange File Formats"*. W: *CoRR* abs/1503.02781 (2015). URL: https://pdfs.semanticscholar.org/c5ea/b720b91bdf406b9490a578a8fe1e3c90e292.pdf (term. wiz. 14. 06. 2017).

[15] Max Franz i in. *„Cytoscape.js: a graph theory library for visualisation and analysis"*. W: *Bioinformatics* 32.2 (2016), s. 309–311. URL: http://dx.doi.org/10.1093/bioinformatics/btv557 (term. wiz. 24. 05. 2017).

[16] Sébastien Heymann. *Differences with Sigma official*. Linkurious SAS. 10 mar. 2016. URL: https://github.com/Linkurious/linkurious.js/wiki/Differences-with-Sigma-official (term. wiz. 18. 06. 2017).

[17] Sébastien Heymann. *Introducing Ogma, the Javascript library for large-scale graph visualization and interaction*. Linkurious SAS. 12 paź. 2016. URL: https://linkurio.us/blog/ogma-js-library-large-scale-graph-visualization/ (term. wiz. 18. 06. 2017).

[18] Laurent Duveau. *Angular not working in IE11?* Angular Academy. 15 mar. 2017. URL: https://weblogs.asp.net/lduveau/angular-not-working-in-ie11 (term. wiz. 12. 07. 2017).

[19] Angular. *Browser support*. Google. URL: https://angular.io/guide/browser-support#suggested-polyfills (term. wiz. 12. 07. 2017).

[20] Mathematics Stack Exchange. *Graph theory software*. Stack Overflow. URL: https://math.stackexchange.com/questions/58973/graph-theory-software (term. wiz. 16. 05. 2017).

[21] Mathematics Stack Exchange. *Online tool for making graphs (vertices and edges)*. Stack Overflow. URL: https://math.stackexchange.com/questions/13841/online-tool-for-making-graphs-vertices-and-edges (term. wiz. 02. 05. 2017).

[22] Max Franz. *Cytoscape.js*. Cytoscape Consortium. URL: http://js.cytoscape.org/ (term. wiz. 24. 05. 2017).

[23] Gephi. *Supported Graph Formats*. The Gephi Consortium. URL: https://gephi.org/users/supported-graph-formats/ (term. wiz. 29. 04. 2017).

[24] GraphML Working Group. *About GraphML*. Graph Drawing. URL: http://graphml.graphdrawing.org/about.html (term. wiz. 13. 06. 2017).

[25] Alexis Jacomy. *Repozytorium kodu Sigma na stronie GitHub*. médialab. URL: https://github.com/jacomyal/sigma.js/ (term. wiz. 17. 06. 2017).

[26] Linkurious. *Find hidden insights in your graph data*. Linkurious SAS. URL: http://linkurio.us/product/ (term. wiz. 16. 05. 2017).

[27] W3Schools. *Browser Statistics*. W3Schools. URL: https://www.w3schools.com/Browsers/default.asp (term. wiz. 12. 07. 2017).